TUNTURILATU 3/2008

Re-re-remontti-ti

Niin milloin se alkaa? Eiköhän se ala silloin kun remontin tarve havaitaan.. Siitä keskustellaan ja monen vaiheen jälkeen päästään toteuttamaan.

Niin vain kävi että viime kesäksi ajateltu remontti ei toteutunut Susi-Talaksella. Tuli uusi yritys.

Näitä ajatellen taivalsin polkua Anjan ja Aunen kanssa kohti kämppää. Olimme uteliaita näkemään mitä me naiset saisimme aikaan näin miehisessä asiassa.

Sää oli sopivan lämmin ja ilta jo alkanut. Vastaan tulivat Pekka ja Leena. Esittäydyimme ja he kertoivat olleensa jo viikon kantamassa tavaraa.

Kämpässä tapasimme Kalevin ja Pirkon jotka myös olivat olleet viikon. Tutustuimme ja majoituimme.

Kangerrellen

Seuraavana aamuna alkoi tavaroiden rahtaaminen. Ne olivat jo osan matkasta kuljetettu Pekan ja Leenan toimesta. Ennen puolta päivää homma oli tehty. Nyt vain odotettiin milloin Pekka Kallio saapuu uuden kuorman kanssa.

Aikamme kuluksi Kari lähti ajelulle Kontosjärven tietä ja otti meidät tytöt kyytiin. Tie oli kehnohkossa kunnossa. Väliin maisemat olivat tosi rumia hakkuun jäljeltä, väliin kauniita leiripaikkoja järven rannalla ja silloin siellä oli huvila tai mökki.

Tie kaarsi Nellimiin. Kari kaarsi kirkkopihaan. Kaunis tsatsouna oli pienellä mäellä ja juuri sopivasti pari miestä pihalla korjaustöissä. He avasivat kirkon oven että saimme katsoa sisällekin.

Pitihän käydä myös Nellimin kaupassa ja juoda kahvit kahvilan puolella.

Palasimme kämpälle ja keräsimme sieniä. Unto, Raimo ja Seppo saapuivat. Illalla saunoimme.

Muuripata oli jo pihalla ja pesupaikka myös koska pesuhuoneen lattia oli osittain avattu. Tiistaiaamuna saunaremontti jatkui mutta me naiset etsimme lisää sieniä ja löysimmekin.

Vauhti päälle

Iltapäivällä alkoi tapahtua. Polulta putkahti esiin Asko ja Anna-tyttönen kuormineen.

Kohta saapui Pekka-pomokin. Alkoi uusien kuormien rahtaaminen.

Unto sousi selkä vääränä tavaraa, Kari kantoi painavimmat taakat selkäkipeän uhalla ja me muut kävelimme milloin lankkua milloin leveää haapalautaa milloin jotain muuta olalla kantaen polkua ylös toisesta venerannasta toiseen. Siitä Kalevi sousi ne saunarantaan.

Eikä sitä sille päivälle loppuun saatukaan vaan seuraavana jatkettiin. Saunaremontti jatkui ja vessapömpeli alkoi saada hahmoaan. Anna syötteli kuukkeleita juoksi Pirkon apuna kun Pirkko keitti kahvia, paistoi lettuja, laittoi voileipiä ja illallista. Saunominen olisi tehnyt poikaa mutta nyt ei jaksettu.

Torstaina työt jatkuivat mutta ne olivat miesten ammattitöitä joten Aune, Anja ja Anna lähtivät kävelemään Kalattomalle. Uivatkin siellä. Minä lakaisin sillä aikaa keittokatoksen katon.

Kun se oli kuivunut, Anja ja minä tervasimme sen. Kari vahti ettemme tipahtaneet räystäältä. Samalla hän kuivatteli litimärkää paitaansa jonka oli saanut saunan imeytyskentän kaivamisessa.

Aunea tarvittiin jo kokin apurina niin oli nälkä vahvistunut. Ja illalla saunottiin uusitussa saunassa.

Tavarat jemmaan

Perjantain tehtävänä oli laittaa tavaroita paikoilleen odottamaan seuraavaa remonttivaihetta. Roskia poltettiin, työkaluaittaa siivottiin ym. Unto, Seppo ja Raimo lähtivät. Pirkko laittoi puolipäiväksi oikein tuhdit ruuat. Kari lähti vähin äänin.

Kohta saimme me oktalaisetkin rinkan valmiiksi ja Anna mukanamme kävelimme autoille. Pekka ja Asko tulivat myöhemmin perästä. Kauimmin olleet Kalevi ja Pirkko sekä Leena ja Pekka jäivät seuraavaan päivään.

Teksti: **Liisa Haapalainen**
Kuvat: **Anna Rantapere**

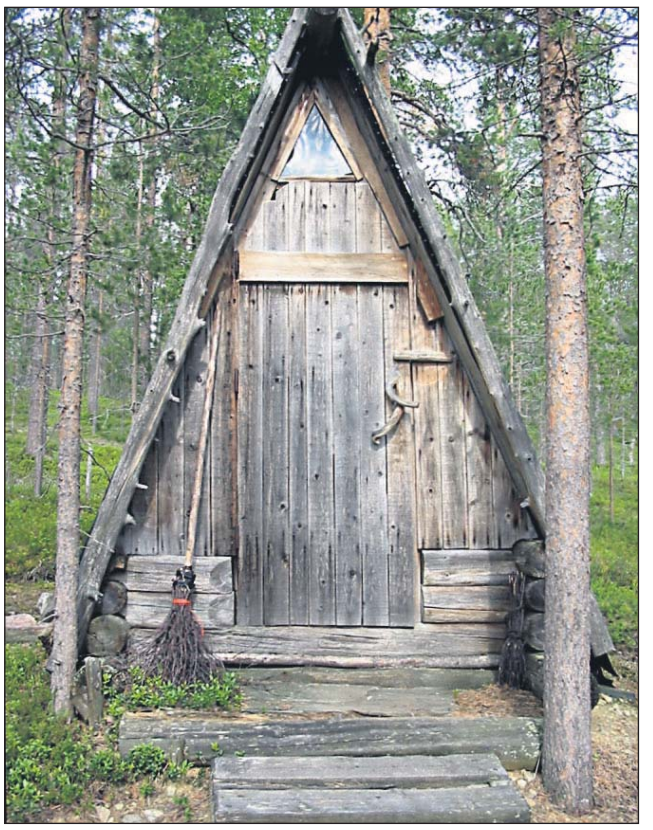
Jäteasemaa tekemässä Unto Oranne ja kämppäisäntä Pekka Kallio.

Saunan portaat uudistetaan.

Seppo polttaa saunan vanhat portaat.

Täysinpalvellut Susi-Talaksen vanha huussi väistyy uuden tieltä.

Erilainen keihäs 6-7

Kevään kukkaloistoa 8

Leiri-iloa Susikyrössä 9

Owla helteessä 11

Puheenjohtajan tähdenvälit

Huhtikuussa tiedotusvälineissä huomiota sai ja luontoväkeä hämmensi ympäristöministerin hanke muuttaa lakia Pallas - Yllästunturin kansallispuistosta pikaisella aikataululla. Voimakkaan vastustuksen johdosta lain käsittelyaikataulu muuttui. Tämän hetken tiedon mukaan lakiesitys ja varsinkin perustelut kirjoitetaan uudelleen ja mahdollisesti tuodaan valtioneuvoston käsittelyyn vasta loppuvuodesta.

Luonnonsuojeluväki oli saanut sovittua audienssin 14.8. ympäristöministeri Paula Lehtomäen luo. Tunturiladulle ja Suomen Ladulle tarjottiin mahdollisuus tulla mukaan esittämään oma näkemyksemme.

Olin lähetystössä Eki Karlssonin kanssa edustamassa retkeilevää väkeä itsenäisinä järjestöinä, eri tavoin luontoa suojelevia järjestöjä oli viisi.

Luonnonsuojeluhan kuuluu myös yhdistyksemme toimintaperiaatteisiin, mutta se ei ole ainoa tavoite Tunturiladussa.

Keskustelu ministeri Lehtomäen kanssa oli asiallista ja vilkasta ja tuntui siltä, että ministeri oli aidosti kiinnostunut etsimään muitakin ratkaisuja hotellin nykyaikaistamiseksi kuin lainmuutoksen kautta. Jäämme odottamaan lain uutta kirjoittamista.

* * *

Menneen kesän mielenkiintoisin viikko omalla kohdallani oli Vauvasta vaariin leiri Susikyrössä. Sellaista yhteishenkeä ja tekemisen meininkiä harvoin kokee. Uskon, että samaa mieltä olivat kaikki 18 lasta, kuudesta ikävuodesta ylöspäin, 16 aikuista ja 3 vastuuhenkilöä.

Rankka vesisade leiriolympialaisten aikana ja raekuuro Taivaskeron huipulla eivät tunnelmaa ja intoa latistaneet. Kaikki oppivat jotain uutta ja kokivat uusia elämyksiä.

Isovanhemmat löysivät lapsissa sellaisia lahjoja ja kykyjä, joita eivät kotioloissa olisi tulleet ajatelleeksikaan. Jokainen kannusti toistaan sekä iloitsi omista ja myös toisten onnistumisista.

Kiitos Raiskille mainiosta leiriohjelmasta, Sirpalle maistuvista ruuista ja Kösälle kaiken muun ohella pönttökahveista. Ja kiitos myös Jannelle. Kiitos leiriläisille.

* * *

Tunturikerho Login järjestämän kesäpäivien tunnelma Kalikassa oli leppoisa ja lämmin. Kirkas puolikuu, kasteinen nurmikko ja Pyhäjärven aaltojen pauhu loivat yötunnelman.

Päivällä kaikki ohjelma pienellä alueella, kenttäruokailu pitkän pöydän ääressä, sateeton sää ja logilaisten huolenpito vieraistaan ansaitsevat kympinarvoisen kiitosmaininnan.

* * *

Syyskokouksessa ja susiaisissa Janakkalassa saamme nauttia Alppaksen vieraanvaraisuudesta. Vuosikokouksessa tehdään valintoja sekä toiminnan, toimintasuunnitelma ja talousarvio, että henkilöiden suhteen, sillä jokavuotiseen tapaan johtokunnasta on erovuorossa puheenjohtaja ja neljä jäsentä.

Ylimääräisenä asiana käsitellään johtokunnan esityksestä Aihkin sääntöjen muuttaminen viiden käyttövuoden kokemusten perusteella sekä susisääntöjen muuttamisesta puolitoista vuotta sitten tehdyn aloitteen pohjalta.

Johtokunnan valmistelema esitys koskee vain muutamia sääntökohtia. Aloitteen ja johtokunnan esityksen tarkoituksena on etsiä vaihtoehtoja, ei helpotuksia. Molemmat ylimääräiset asiat ovat esillä toisaalla tässä lehdessä. Koska ne ovat meille jokaiselle tärkeitä, vain kokoukseen osallistumalla itsekukin voi vaikuttaa niiden sisältöön.

* * *

Edellisessä kirjoituksessani arvelin jo kevättulvien olevan laskusuunnassa. Nyt jälkiviisaana voin todeta, että laskusuunta oli vain tilapäistä. Vettä mutta myös aurinkoa on riittänyt, tosin aurinkoiset säät taisivat jäädä vähemmistöön.

Marjaisa hyötyliikunta on myös ollut vaihtelevaa. Kainuussa hillaa sai vähäisellä liikunnalla riittävästi, mutta mustikan ja metsävatun perässä saa enemmän liikuntaa kuin marjoja.

Talvesta voi huoletta ennustaa, että maamarjasato on erittäin huono.

Liikunnallista syksyä kaikille.

Raimo

Varausmökki Aihkin järjestyssäännöt

Tunturiladun Aihkin järjestyssääntöjä ollaan muuttamassa. Alla uusi sääntöehdotus, joka käsitellään syyskokouksessa. Lue sääntöehdotus huolellisesti, jotta olet hyvin perillä siitä, mistä kokouksessa päätetään.

Varausmökki Aihki (47-403-2-72) on Tunturiladun omistama kiinteistö ja kaikkien tunturilatulaisten varattavissa.

Aihkin voi varata ja avaimen saa johtokunnan määräämästä paikasta ja/tai henkilöltä.

Varaus annetaan varausjärjestyksessä enintään kahdeksi peräkkäiseksi viikoksi ja sen voi tehdä enintään 12 kk ennen varattavaa ajankohtaa. Poikkeuksena ovat viikot 12–18 ja 36–39, jolloin Aihkin voi varata enintään viikoksi kerrallaan. Edellä mainittuja kevätviikkoja haetaan edellisen vuoden syyskuun loppuun mennessä ja syysviikkoja helmikuun loppuun mennessä. Mikäli samalle viikolle on useampia varauksia, Tunturiladun työvaliokunta päättää varauksista. Etusijalla ovat ne, jotka eivät viimeisen kolmen vuoden aikana ole olleet sesonkiaikana Aihkissa.

Avaimesta vastaa varaaja, jonka tulee olla Tunturiladun jäsen. Varauksen päätyttyä avain on palautettava välittömästi varausten hoitajalle. Kadonneesta avaimesta peritään johtokunnan erillisellä päätöksellä 100 euron korvaus.

Aihki saunoineen on varaajan yksityiskäytössä.

Aihkiin voi tuoda yhden vieraan, joka ei ole Tunturiladun jäsen, kun tunturilatulainen on varaajana ja yhtä aikaa majoittuneena Aihkiin.

Aihkin vuorokausimaksun suuruuden päättää Tunturiladun vuosikokous.

Varausajalta perittävä maksu suoritetaan etukäteen Tunturiladun tilille Sampo 800015-135331, viitenumero 806.

Varauksen mahdollisesta peruuntumisesta on ilmoitettava varausten hoitajalle välittömästi.

Aihkilla ja Susikyröllä on yhteinen kaivo ja puuliiteri, joiden käyttöoikeus on Aihkin vuokraajalla, samoin kuin oikeus käyttää Susikyrön saunaa.

Auton lämmitystolppaa ei ole. Sähkömittarin sulake kestää vain yhden auton lohkolämmittimen (10 A), mutta ei auton sisätilan lämmitintä.

Aihkin irtaimistoa ei saa siirtää edes tilapäisesti pois mökistä.

Aihkiin ei saa viedä lemmikkieläimiä.

Mökin ja saunan lähtösiivouksen hoitaa varaaja. Mahdolliset irtaimistolle ja kiinteistölle tapahtuneet vahingot ilmoitetaan kirjallisesti varausten hoitajalle avaimen palautuksen yhteydessä.

Avaimen luovuttamisesta ulkopuolisille ja muusta sääntöjen vastaisesta toiminnasta johtokunta voi määrätä määräaikaisen käyttökiellon.

Tunturiladun johtokunnalla on tarvittaessa oikeus muuttaa sääntöjä. Muutoksista tiedotetaan Tunturilatulehdessä.

Tunturiladun kerhojen yhdyshenkilöt 2008

OKTA (1)
Kainuu
pj. **Liisa Haapalainen** Peltokatu 6 A 88600 Sotkamo(08) 666 1932, 050 370 1350 liisa.haapalainen@luukku.com,
siht. **Esa Suominen** Rysätie 9 C 787700 Kajaani (08) 612 0152 / 6155 2675 esa.suominen@kajaani.fi
KUOKTE (2)
Keski-Uusimaa
pj. **Matti Häppölä** Kirveskatu 7 11130 Riihimäki 050 490 3897 matti.happola@gmail.com
siht. **Airi Heino** Siltakatu 23 B 6 05900 Hyvinkää 040 769 2122 airi.heino@pp3.inet.fi
KOLBMA (3)
Pirkanmaa
pj. **Jorma Laine** Lentävänniemenkatu 2 A 33410 Tampere 0400 612 960
siht. **Sirkka-Liisa Vuori** Otavalankatu 5 C 25 A 33100 Tampere 050 541 0482 sirkka-liisa.vuori@kolumbus.fi
NJEALLJE (4)
Savo
pj. **Lea Sarkeala** Satakunnankatu 53 A 78300 Varkaus (017) 556 5400, 0400 299 956 lea.sarkeala@pp.inet.fi
siht. **Pirjo Vainionpää** Sotkulahdentie 31 58900 Rantasalmi 040 7592444 pikuvain@hotmail.com
VIHTTA (5)
Pohjanmaa
pj. **Tapani Rajala** Lapuankatu 5 A 65350 Vaasa 050 330 8045 tapani.rajala@pp.inet.fi
KUHTTA (6)
Helsinki
pj. **Tommi Ryyppö** Patterikuja 17 B 5 00340 Helsinki 040 831 5827 tommi.ryyppo@kolumbus.fi
siht. **Eeva-Mari Kivimäki** Koroistentie 8 B 10 00280 Helsinki 050 309 3584 eeva-mari.kivimaki@helsinki.fi
TSIETSA (7)
Pohjois-Savo
pj. **Urpo Häkkinen** Huuhkajantie 971800 Siilinjärvi 050 565 9839 / (017) 462 1922 urpoh@dnainternet.net
siht. **Seija Vihervuori** Juhanintie 671800 Siilinjärvi 040 867 2593 seija.vihervuori@elisanet.fi
KAVTSI (8)
Pääkaupunkiseutu
pj. **Pertti Meriläinen** Hirvitie 13 B 7 01450 Vantaa 040 910 2182 pertti.merilainen@pp1.inet.fi
siht. **Juha Kelkka** Leikosaarentie 27 B 40 00990 Helsinki 050 332 3239 tunturikerho.kavtsi@kolumbus.fi
OVTSI (9)
Keski-Suomi
pj. **Tapio Uutela** Kumpulantie 6 D40600 Jyväskylä040 849 3670tapio.uutela@tintti.net
siht. **Ritva Loimio** Puistotori 6 as 1640100 Jyväskylä040 552 1037riloimio@cc.jyu.fi
LOGI (10)
Lounais-Suomi
pj. **Paavo Kramsu** Laukläänteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 706 2764 paavo.kramsu@luukku.com
siht. **Irma Rytkölä** Laukläänteenkatu 6 B 41 20740 Turku 040 861 7601 tunturikerhologi@gmail.com
ALPPAS (ilves)
Häme
pj. **Erkki Maununen** Varstatie 29 13500 Hämeenlinna 040 519 6107 erkki.maununen@pp.inet.fi
siht. **Taija Heinonen** Riitepolku 1 13500 Hämeenlinna 0400 585 567 taija.heinonen@armas.fi
KUMPE (susi)
Pohjois-Karjala
pj. **Pentti Huikuri** Mäntytie 3 83100 Liperi 040 763 2276 pentti.huikuri@pp.inet.fi
siht. **Johanna Nevalainen** Kansantalontie 9 B 3 83700 Polvijärvi 050 331 7876 johanna.lappalainen.1@luukku.com
KUOVZA (karhu)
Kymenlaakso
pj. **Ari Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 742 8523 ari.mussalo@kymp.net
siht. **Seija Mussalo** Maderannantie 14 48310 Kotka 040 843 0475 seija.mussalo@kymp.net
GEATKI (ahma)
Satakunta
pj. **Satu Ojala** Loimijoentie 817 32700 Huittinen 050 523 4844 satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
siht. **Pirkko Liuksiala** Huhkolantie 3 B 20 32700 Huittinen 044 567 0244 pirkko.liuksiala@huittinen.fi
NJALLA (naali)
Tunturilappi
pj. **Paula Heikkilä** Olluinojantie 2 99100 Kittilä 040 846 2156 heikkila_paula@hotmail.com
siht. **Raija Paasirova** Ounasjoentie 810 99140 Köngäs 040 716 3033 raiski@levi.fi

Lapinkävijät OWLA
Oulun seutu
pj. **Hannu Yrjänäinen** Takahaantie 4 90650 Oulu 044 260 3818 hannu.yrjanainen@ouka.fi
siht. **Leila Virtanen** Sauvojantie 6 C 17 90560 Oulu 040 771 3462 leila.virtanen@pp2.inet.fi

Kantarellikesää...

Tervehdys lajitoverit! On vietetty kesää, pidelty sadetta, kuivateltu auringossa ja tuulessa.. Kaikki kasvusto rehottaa ja viheriöi aivan uskomattomalla voimalla. On tultu marja- ja sieniaikaan. Retkeiltykin tietysti on.

Ovtsilaiset kävivät alkukesällä joukolla bongaamassa lintuja Lievestuoreen Hoholla. Lajeja oli monta kymmentä: kurkia, joutsenia, kaikenlaisia vesilintuja ja useita haukkalajeja niin myös pikkulintujen riemullisia lurituksia.

Kesäkuussa komeita maisemia ihailimme Multian Kulhavuorelta. ja kiersimme mielenkiintoisen luontopolun.

Kajakkimelojat suuntasivat merelle ja nousivat maihin mm. Seilin saarella, jossa Uutelan Tapio tutustutti heidät saaren ainutlaatuiseen historiaan.

Kymmenen melojan laivue kellui Suomijärvellä ja Kuolimolla. Sattui naisten viikko, joten vettä oli sitten alla ja yllä ja jokaikisessä kolossa. Ei se paljonkaan tahtia haitannut. Totesimme naureskellen että näin pysymme ainakin pitkään tuoreina, vaikka ikäihmisiä jo olemme.

Kulkurikoira Ama vain jou-

tui seisomaan kanootissa, kun kanootin pohjalle satoi niin paljon vettä.

Loppumatkasta aurinko paisteli jo oikein kunnolla. Vietimme pari mukavaa paivää Lehtisensaaren Ristiniemen vanhalla maatilalla, jonka viimeinen isäntä on testamentannut Savitaipaleen kunnalle.

Upeaa paikkaa hoitaa säätiön väki ja rakennukset ovat avoinna retkeläistenkin käyttöön. Iso sauna on uudehko, löylyt makoisat. Metsästä löytyi kantarelleja ja ahomansikoita.

Järvireitin varrella on useita hyviä laavupaikkoja rantautumista varten ja lisää rakennetaan, mm. Lehtisensaareen. Nimen luonnonkauniille järvelle ovat antaneet muinaiset saamelaiset: Kuolimo on kalaisa vesistö (guolli= kala,. guollái= kalaisa).

Nyt olemme juuri palanneet Linnansaaren kansallispuistoon suuntautuneelta viikonloppuretkeltä. Mukava laivuri kierratti meitä katsomaan harvinaista korkean kiven päälle rakennettua kalasääksen pesää.

Asukas oli paikalla ja lentää kaarteli pitkään laivan yllä. Paluumatka tehtiin eri reittiä. Jotkut kerkisivät nähdä norpan, joka kyllä äkkiä sukelsi aaltoihin.

Linnansaaressa meitä odotti yllätys. Njealljen Pirjo ja Ritva olivat valmistaneet meille hyvän keittoaterian ja myöhemmin lettukestit: lämpimät kiitokset.

Lauantaina mukaan tulivat Ykkös-Esko ja Erkki. Teimme yhdessä retken saaren ympäri Linnavuorelle. Ja taas löytyi kantarelleja. Kaiken kaikkiaan sää suosi; aurinko ja myöskin elokuun täysikuu paistoivat (tosin emme nähneet kuunpimennystä). Porukkamme oli matkaan todella tyytyväistä.

Kyllä retkeily on avartava ja kannatettava asia! Painukaahan kantarellimetsään!

Iloisin terveisin
Ritvis

Logilaiset kuulumiset

Kuten alkuvuodesta oli tällä palstalla juttua, niin Logi täytti tänä vuonna 30 vuotta.

Synttäreitä juhlittiin helmikuussa n. 70 hengen voimin Ruissalon Honkapirtillä mm. kunniamerkkejä jaellen ja hyvin syöden.

Seuraavalla viikolla järjestimme Impivaaran hiihtomaassa talvitapahtuman, missä esittelimme kerhon toimintaa ”suurelle yleisölle” 30 tunnin ajan. Kävijöitä olisi saanut olla enemmänkin eli kovin suuri ei yleisö ollut, mutta tiedotusvälineet olivat sentään paikalla.

Pääsimme Yleisradion suoraan lähetykseen ja seuraavan päivän Turun Sanomissa oli juttua kuvien kera kuinka rakensimme iglua tykkilumesta, koska luonnonlunta Turkuun ei viime talvena tullut.

Toukokuussa olimme yhdessä Turun kaupungin liikuntatoimiston kanssa järjestämässä yleisötapahtumaa Kurjenrahkan kansallispuistossa, eli kovin olemme tunturilatuaatetta yrittäneet esille nostaa.

Tätä kirjoitettaessa ei ole kuin viikko siitä, kun tulimme juhlavaellukselta Norjan Hardangerviddalta.

Mukana oli 26 vaeltajaa, joista noin kolmannes muista kerhoista (terveisiä vaan Vihttan, Kumpen, Kolmban ja Kavtsin mukaville retkeläisille).

Retki oli kaikin puolin, ja varsinkin ilmojen osalta, erittäin onnistunut. Tunturiylänkö oli vielä osin luminen, mutta paahtavassa auringossa t-paita ja shortsit riittivät asusteiksi. Sadetta saimme vasta viimeisenä päivänä. Maisemat olivat mykistäviä.

Nyt ovat juhlat juhlittu ja juuri nyt 13.8. valmistelemme kovasti Tunturiladun kesäpäiviä, jotka ovat jo vietetyt kun tätä juttua luette.

Toivottavasti myös se tapahtuma sujui onnekkaasti.

Syksyn toiminta Logissa on sitten perinteistä ja vähän pienimuotoisempaa, eli vedämme hiukan henkeä.

Syyskuussa meillä on kerhoviikko Susi-Talaksella, missä kuulemma riittää rakentamista, kertoo kämppäisäntä Pekka, ja innokkaimmat voivat lähteä vielä Pekan mukana Susikyrön talkoisiin kuun lopulla.

Seuraava vuosi alkaa sitten taas, nyt jo erittäin perinteisesti, kaamoshiihdoilla Saariselällä. Sinne sopii mukaan varmaan myös muita tunturilatulaisia, eli jos kiinnostaa, niin ota yhteyttä Paavoon.

Tarkempaa tietoa kaikista tulevista touhuista löytyy Login nettisivuilta.

Oikein mukavaa alkavaa syksyä kaikille, ja jos suunnittelette jo ensi kevään hiihtoretkiä, niin Login bussiin varmaankin mahtuu kyytiin kun menemme kerhoviikolle Susikyröön viikolla 14.

Paul Pakarinen

Tunturiladun johtokunta ja toimihenkilöt 2008

Johtokunta

Raimo Pahkala, puheenjohtaja, Okta, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI, raimo.pahkala@nic.fi, (08) 637 009, 040 839 6638

Sirpa Alapuranen, varapuheenjohtaja, kerhoasiainhoitaja, Kavtsi, Vallikatu 5–7 A 4, 02650 ESPOO, sirpa.alapuranen@luukku.com, (09) 298 9881, 040 860 5148

Tommi Avikainen, Ovtsi, Askartie 2 B 15, 00700 HELSINKI, tavikainen@gmail.com 0500 546 126

Matti Häppölä, Kuokte, Kirveskatu 7, 11130 RIIHIMÄKI, matti.happola@gmail.com, 050 490 3897

Paavo Kramsu, Logi, Laukläheenkatu 6 B 41, 20740 TURKU, paavo.kramsu@luukku.com, 040 706 2764

Markku Salminen, Kuokte, Vuoritie 24, 04400 JÄRVENPÄÄ, markku.a.salminen@netti.fi, 040 548 4600

Lea Sarkeala, Njeallje, Satakunnankatu 53 A, 78300 VARKAUS, lea.sarkeala@pp.inet.fi, 0400 299 956

Hanna Sinilehto, Kolbma, Männikkötie 5 B 20, 05830 HYVINKÄÄ, hanna-mari.sinilehto@pp.inet.fi, 040 747 7479

Timo Tulosmaa, Kolbma, Elianderinkatu 8 C 10, 33230 TAMPERE, timo.tulosmaa@sci.fi, 040 744 0565

Toimihenkilöt

Iitu Gerlin, sihteeri, Kavtsi, Halsuantie 5-7 C 41, 00420 HELSINKI, iitu.gerlin@kolumbus.fi, 040 707 4598

Pekka Kallio, kämppäisäntä, Logi, Kalttassuo, 20660 LITTOINEN, pekka.kallio@hartela.fi, 050 527 2796

Satu Ojala, toimitussihteeri, tiedottaja, Geatki, Karpintie 13, 32700 HUITTINEN, satu.ojala@huittistensanomalehti.fi, (02) 560 1085 t, 050 523 4844

Pirjo Sinilehto, jäsensihteeri, Kolbma, Veisunkatu 14 as 5, 33820 TAMPERE, pirjo.sinilehto@kolumbus.fi, (03) 266 2592 k, 040 763 1109

Jaana Sorjonen, taloudenhoitaja, Ovtsi, Saarijärventie 7 A 5, 40200 JYVÄSKYLÄ, jaana.sorjonen@elisanet.fi, 0440 644 247

Tilintarkastajat

Lasse Luoto, Rinnekatu 2, 32700 HUITTINEN, lasse.luoto@lttoy.fi, 044 560 1193

Leena Paavola, Riuttaniemenkatu 28, 37200 SIURO, leenapaavola@luukku.com, 040 725 1033

Tunturilatu
erätaitoja ja elämyksiä

Tunturikerho Njeallje

Susikyrön kaivo saa uuden sankon entisen tilalle, joka ongittiin kaivosta pois kerhoviikkomme aikana. Kaivoon pudonneen tilalle oli laitettu Susikyrön teräksinen sankko - toivomus ettei vastaisuudessa niillä korvattaisi kaivosankkoja. Korvaushommissa Jorma Kirjonen ja Kari Loponen.

Elokuun lämpimät kuutamoillat ovat vielä tältä kesältä kokematta, mutta syys-sateista olemme saaneet ”nauttia” siitäkin edestä.

Tämän kesän suunnitelmat töiden suhteen eivät ole toteutuneet, joten toivomme hartaasti, että edessä olisi lämmin pitkä syksy.

Olivat kelit mitkä tahansa niin syykauden toiminnan aloitamme syyskuussa, mutta emme ruskaretken merkeissä yhteismatkana Lappiin, niin kuin toimintakertomuksessa on vaan kerhopalaverin merkeissä Joroisissa.

Kesän saamelais- ja kulleromatka ilmeisesti korvasi syysmatkamme, koska kyselijöitä yhteiselle matkalle oli vain muutamia, joten linja-autokuljetusta ei kannata järjestää.

Syyskuussa kämppien talkoissa on tilaa vielä talkooporukalle, joten jos olette kiinnostuneita, niin ottakaa yhteys Pekka-kämppäisäntäämme. Talkoista lähemmin tämän lehden talkookirjoituksessa.

Olemme miettineet Lapin ruskaretken tilalle ”lähiretkeä”, jos sellainen kiinnostaa ottakaahan yhteys allekirjoittaneeseen, niin pyrimme sellaisen järjestämään.

Suomen Ladun järjestämä reittiseminaari on 20.09.2008 Enonkosken luostarissa ja sen jälkeen kirkkovenesoutu Koloveden kansallispuistoon – tilaisuuteen ilmoittautuminen 10.09.2008 mennessä Enonkosken kunnan vaihteeseen no 015-345300.

Koloveden kansallispuisto on toinen alueellamme oleva retkeilijöiden kannalta merkittävä retkeilykohde, joten kannattanee miettiä tutustumismatkaa myös sinne. Seminaari on järjestetty Enonkosken luostariin, jonne on matkaa Kangaspellosta n. 30 km.

Joroisten tapaamisen yhteydessä toivoisin kannanottojanne tulevan toimintakauden tapahtumiin – muutama vinkki paperille – kiitos.

Kerholiivejä on taas myynnissä – kerholiivien myyjänä toimii Kari, joten ottakaa yhteyttä, jos on tarvetta uusia entinen tai ostaa puuttuva liivi.

Toimihenkilöpuolelle on myöskin odotettavissa muutoksia – Airi-rahastonhoitajamme on uhannut luovuttaa rahakirstun avaimet seuraajalleen tämän vuoden lopussa – miettikäähän seuraajaa syyskokoukseen mennessä.

Kesän lapinmatkasta kiitän mukana olleita unohtumattomasta juhannusmatkasta - lehdessä on kirjoitus siitä, joten en kerro tässä enempää kyseisestä matkasta.

Keleistä huolimatta toivon mukavia syksyisiä retkiä sieni- ja marjametsään. Pitäkää huolta itsestänne ja ystävistänne.

Syyskesäterveisin
Lea -puheenjohtaja

Voittajien on heppo hymyillä. Kiertopalkinto tuli tuttuun osoitteeseen. Sirpa Alapurasen ja Raimo Pahkalan kanssa johtokunnan joukkueessa kisaili Matti Häppölä, joka ei ennättänyt jäädä kisapaikalle palkintojenjakoon asti.

Tenttiaikaa ei tosin sovittu

Vaelluskisasta

Tunturiladun johtokunta päätti viime keväänä osallistua Suomen Ladun leiripäivillä pidettävään vaelluskilpailuun. Alkuvaiheessa johtokunnan joukkue koostui vastaavat kisat aiemmin kolunneista konkareista.

Keltanokkana mukaan

Yhteensattumien vuoksi jouduin/pääsin korvaamaan yhden konkarin ja osallistumaan ensimmäisen kerran Raimo Pahkalan ja Sirpa Alapurasen siivellä ko. kilpailuun.

Suomen Ladun leiripäivät ja siihen kuuluvat vaelluskilpailut järjestettiin lähes Tampereen keskustassa, Kaupin ulkoilualueella - siis vaellus-/retkeilymaasto kaupungin keskussa!

Kilpailun järjestelyt tuntuivat näin ensikertalaisen silmin onnistuneen hyvin. Säätila oli sopivan lämmin ja vaellukseen kuuluva sadekin ehti kilpailijoita tervehtimään ennen maalilinjan ylitystä.

Maasto oli sopivan vaihtelevaa ja runsas polkuverkosto tarjosi runsaasti vaihtoehtoisia reitinvalintoja ja suunnistuksellisia haasteita. Ilmeisesti iltarastien vaikutuksesta polkuverkosto oli maastossa laajempi kuin kartalla.

Pari pientä ketunlenkkiä sattui omallekin joukkueelle ennen kuin tarkkaavaisuus saatiin nostettua oikealle tasolle.

Kävelyvauhdin piti riittää

Vaellukselle oli määritelty päättymisajankohta ja järjestäjien toimesta annettiin ymmärtää, että oleellista kiirettä ei tarvitse pitää, jotta kisan

Ehdotus uusiksi

Voimassaolevat säännöt

Tunturiladun susisääntöjä ollaan uudistamassa. Alla näet nykyiset susisäännöt ja Tunturiladun ehdotukset sääntöjen muuttamiseksi. Johtokunta on keskustellut muutoksista jo valmisteluvaiheessa susivaliokunnan kanssa. Muutosehdotus käsitellään Tunturiladun syyskokouksessa Janakkalassa.

Jokaisella lapinkävijällä, joka arvostaa Lappia ja on kiintynyt sen luontoon, on mahdollisuus Tunturiladun jäsenenä pyrkiä tunturisusien erähenkiseen laumaan.

Tunturisudet ovat susivaatimukset täyttäviä itsenäiseen vaeltamiseen pystyviä lapinkävijöitä, jotka rajoituksensa tuntien kohtaavat tunturiluonnon ja -maailman. Heille on myös tärkeää harrastuksensa puhtauden varjeleminen ja tunturimaailman perinteellisen vastuullisen vapauden vaaliminen.

SUDEN ARVO VELVOITTAA!

Merkkien ja arvoasteikkojen säännötKunniasudeksi voi Tunturiladun yleinen kokous sekä Ikäsudeksi Tunturiladun johtokunta kutsua erityisen ansioituneen Tunturiladun jäsenen. Outa-, Tunturi- ja Johtajasudeksi haetaan. Anomusten viimeinen jättöpäivä ilmoitetaan vuosittain Tunturilatu- tai/ja Latu ja Polku -lehdessä tai Tunturiladun jäsenkirjeellä. **Anomuskaavakkeita saa Tunturiladun sihteeriltä ja susivaliokunnan puheenjohtajalta.**

Tunturisusi-arvoasteet:

Tunturilatu voi myöntää jäsenilleen hakemuksesta seuraavat Tunturisusi-arvot:

Outasusi

Tunturisusi

Johtajasusi

Tunturilatu voi myöntää jäsenilleen ilman hakemusta seuraavat Tunturisusi-arvot:

Ikäsusi

Kunniasusi

Outasusi

Arvonimen Outasusi susivaliokunta myöntää hakemuksesta 12 vuotta täyttäneelle, vähintään vuoden Tunturiladun jäsenenä olleelle tunturivaeltajalle, joka on

Suoritusosa

1. tehnyt vähintään kaksi tunturivaellusta, joista toisen kesällä ja toisen talvella.

2. käynyt vähintään viidellä eri tunturihuipulla

Taito-osa

1.osaa kartan ja kompassin käytön sekä ymmärtää suunnistuksen perusteet tunturialueella.

2. osaa turvallisesti ylittää virtaavan veden

3. on yöpynyt vaelluksen aikana mukana kuljetetussa teltassa, laavussa tai vastaavassa majoitteessa

4. hallitsee retkeilijän ensiaputaidon

Tieto-osa

1. tuntee jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet

2. tuntee eksymisestä selviytymisen perusteet.

3. tuntee tunturivaeltajan säännöt.

Outasusi on oikeutettu kantamaan Outasuden merkkiä.

Tunturisusi

Arvonimen Tunturisusi susivaliokunta myöntää hakemuksesta 18 vuotta täyttäneelle, vähintään kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä olleelle tunturivaeltajalle, joka

Suoritusosa

1. on tehnyt vähintään 5 tunturivaellusta ainakin kolmella eri tunturialueella. Vaelluksista vähintään kaksi on tehtävä sekä talvella että kesällä. Vaelluksista kaksi on oltava tunturisusivaelluksia, joista toinen on suoritettava kesällä ja toinen talvella.

2. on esittänyt tunturisusivaelluksistaan yksityiskohtaisen retkiselostuksen

3. on käynyt vähintään 20 eri tunturihuipulla, joista viiden on oltava yli 1000 m:n huippuja.

Taito-osa

4. osaa suunnistaa ja ymmärtää reitinvalinnan perusteet tunturialueella.

5. on suorittanut ensiapukurssin EA I tai hallitsee vastaavat taidot.

6. hallitsee hätämajoittumisen ja tulenteon sekä kesällä että talvella.

7. osaa ylittää virtaavan veden ja tuntee eksymisestä selviytymisen perusteet.

Tieto-osa

8. tuntee jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet sekä keskeisimmät retkeilijää koskevat säännökset

9. tuntee poronhoidon perusteet ja Lapin maastoa koskevan keskeisen sanaston.

Tunturisusi on oikeutettu kantamaan Tunturisuden merkkiä.

Johtajasusi

Arvonimen Johtajasusi Tunturiladun johtokunta myöntää hakemuksesta susivaliokunnan esityksestä Tunturisudelle, joka

Suoritusosa

1. on vähintään kaksi vuotta aikaisemmin saanut Tunturisuden arvon

2. on tehnyt vähintään 12 tunturivaellusta. Vaelluksista vähintään kuuden on oltava itsenäisesti suunniteltuja ja johdettuja ja joista vähintään kolme on tehtävä sekä kesällä että talvella. Vaelluksista ainakin yhden on oltava vähintään 300 km:n pituinen ns. johtajasusivaellus sekä sen lisäksi ainakin kolmen on oltava itse johdettuja tunturisusivaelluksia.

3. on tehnyt johtajasusivaelluksestaan yksityiskohtaisen retkiselostuksen.

4. on käynyt vähintään 40 eri tunturin huipulla, joista vähintään kymmenen on oltava yli 1000 m korkeita.

5. on tehnyt Lappiin liittyvän harrastusnäytteen.

Taito-osa

6. osaa suunnistaa, hallitsee matkan mittaamisen ja pystyy johtamaan ryhmää kaikissa olosuhteissa

7. pystyy johtamaan ryhmän turvallisesti vesistön yli

8. on suorittanut ensiapukurssin EA II tai hallitsee vastaavat taidot

Tieto-osa

9. tuntee Lapin tunturialueet, niiden maantieteelliset erityispiirteet sekä on tutustunut Lapin luontoon

10. tuntee lumivyöryn syntyperusteet ja tarvittaessa lumivyöryuhrin etsinnän periaatteet

11. on tutustunut saamelaisten historiaan ja nyky-yhteiskunnan pääpiirteisiin.

Johtajasusi on oikeutettu kantamaan punaisella punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Ikäsusi

Ikäsudeksi Tunturiladun johtokunta voi kutsua kokeneen Tunturi- tai Johtajasuden, joka on osoittanut erityisiä ansioita eräretkeilyn ja tunturilatutoiminnan edistämiseksi. Ikäsudesta tulee samalla Tunturiladun ainaisjäsen.

Ikäsusi on oikeutettu käyttämään Ikäsuden sauvaa sekä kantamaan harmaalla punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Kunniasusi

Kunniasudeksi Tunturiladun vuosikokous voi johtokunnan esityksestä kutsua latutyössä erittäin ansioituneen, Tunturiladun johtotehtävissä tai muussa tunturieräretkeilyä edistävässä tärkeässä tehtävässä toimineen Tunturiladun jäsenen.

Kunniasudesta tulee samalla Tunturiladun ainaisjäsen. Kunniasusi on oikeutettu kantamaan kultaisella punoksella reunustettua Tunturisuden merkkiä.

Muut määräykset

1. Susivaliokunnan muodostavat puheenjohtaja ja viisi muuta jäsentä. Jokaisen näistä on oltava vähintään johtajasuden arvoisia Tunturiladun jäseniä, jotka valitaan vuosittain

kertyi kotiläksyjä, vaikka voitto tulikin

selvittää määräaikaan mennessä.

Tämän tulkitsimme niin, että reitillä normaali kävelyvauhti riittää; vaan eipä riittänyt. Johtuiko loppuosuudelle realisoitunut kiire, joka nosti hien pintaan, tekemistämme ketunlenkeistä, muutamalla rastilla olleesta jonotuksesta vai hitaudesta rastitehtävien ratkaisussa?

Se jäi tarkemmin analysoimatta, sillä pari rastia ennen maalia järjestäjät ilmoittivat, että lisäaikaa on annettu ja päättymisajankohtaa on siirretty.

Jopa haastavia tehtäviä

Vaellukseen ja luontoon liittyviä tehtäviä oli matkan varrella runsaasti. Osa tehtävistä osoittautui joukkueemme osalta vähintäänkin haastaviksi, jos ei suorastaan vaikeiksi.

Joidenkin tehtävien ratkaisussa jouduimme tukeutumaan ”paras arvaus” periaatteeseen. Tehtävien vaikeusaste konkretisoitui tulosten julkaisemisen myötä, sillä maksimipisteet olivat 143 ja voittajajoukkueen pisteet 80 (vain vajaa 60 % vastauksista oli oikein)

Seuraavissa on esitetty muutamia poimintoja tehtävistä ja niiden suorituksesta.

Pirkkalankoivukin tutuksi

Ensimmäisenä tehtävänä oli tehdä pirkka. Siihen kirjattiin tehtävien suorittamiset loveamalla samalla periaatteella kuin aikanaan tehtäviä/taksvärkkiä tehneet maatyöläiset Hyvä oivallus järjestäjiltä.

Kasveihin liittyvät tehtävät osoittautuivat haastaviksi/opettavaisiksi; mm. uusi koivulaji, pirkkalankoivu, tuli tulosten julkistamisen jälkeen tutuksi minullekin.

Repusta tulikin häirikkö

Paikanmäärityksessä ja etäisyyden arvioinnissa pääsin oppimaan uutta omasta varustuksestani ja etenkin siihen liittyvästä häiriötekijästä, sillä karttapisteiden määrittelyssä oli joukkueemme sisällä ristiriitaisuuksia.

Syylliseksi paljastui lopulta selässäni ollut reppujakkara, jonka metalliputket aiheuttivat häiriötä kompassiin.

Reppu pois selästä ja tehtävä oli tämän jälkeen hallinnassa.

Eränkäynnin historian ratkaisuissa pääsimme/jouduimme tukeutumaan osin ”paras arvaus” periaatteeseen.

Reppu jäi onkimatta

Vesielementtiin liittyvät tehtävät joukkueemme osalta vaativat jatkoharjoittelua, sillä jäimme pisteittä repun onkimisessa, pelastusliinan heitossa ja joen ylityksessä. Kerhoiltojen aiheita, kukaties?

Kalojen tuntemuksessa ja solmujen teossa sen sijaan tiedonjyväsiä joukkueeltamme tuntui löytyvän, osa niistä osui oikeaankin.

Jauhot vieraita, teet ei

Onkohan syytä vaellusretkien aamupuuron ja nokipannukahvin keitolla syytä siihen, että jauhojen tunnistustehtävä tuntui menevän ”hehtaarille” ja teelaatujen tunnistus taasen ei?

Suomessa on muutama vuosi sitten muutettu peuraja kauriseläimien nimityksiä.

Tietysti vaeltajan pitäisi olla ajan tasalla nimienkin suhteen, mutta johtuneeko iästä ja/vai tuosta ”nimimuistista”, että niiden esiin kaivaminen osoittautui hankalaksi osin jopa mahdottomaksi.

Mistä olemme tulossa?

Vaelluksella on tärkeää, että osallistujat tietävät, missä ollaan, mistä tullaan ja mihin mennään. - Rastilla tiedusteltiin sivuutettuja reittipisteitä kaikilta osallistujilta - jälleen oppimisen paikka ja huomioon otettava seikka vaelluksella.

Ensiapu hanskassa

Ensiapuun liittyvistä tehtävistä tuntui joukkueellamme olevat parhaat pohjatiedot tämänkertaisen vaelluksen tehtävistä. Kuitenkin ensiapurastilla esitetyn +/- -listan osalta oli haluja heittää järjestäjille tarkentavia kommentteja ennen vastausta, mutta sehän ei tietenkään ollut mahdollista.

Yli odotusten meni, mutta opittavaa riittää

Ensikertalaisen silmin vaelluskilpailu onnistui yli odotusten, vai voiko voittoon päättyneestä kisasta muuta todeta.

Osaltaan tähän tietysti vaikutti se, että pääsin matkaan kokeneiden konkareiden seuraan.

”Kotiläksyjä” tuntui tulevan vähintäänkin riittävästi, mutta onneksi oikeasta oppiaineesta.

Saapa nähdä, koska läksyjen teosta joutuu tilille?

Matti Häppölä

susisäännöiksi

Muutosehdotus 2008

Nykyisin voimassa olevista susisäännöstä on lihavoitu ne kohdat, joihin johtokunta on tehnyt muutosehdotukset.

Tunturisusien kokouksessa.

2. Ikä-, Johtaja-, Tunturi- ja Outasusien juhlallinen vihkiminen tapahtuu Susivihkiäisissä, joiden ajan ja paikan Tunturiladun johtokunta päättää.

3. Vain näiden sääntöjen mukaan virallisesti nimetyt sudet ovat oikeutettuja kantamaan arvoaan vastaavia tunnuksia. Susimerkkiä kannetaan aina rintapielessä vasemmalla puolella.

4. Susivaliokunta pitää susista luetteloa.

Tunturisusiarvon peruuttaminen

Tunturiladun johtokunta voi, susivaliokuntaa ja asianomaista kuultuaan, peruuttaa susiarvon Tunturiladun tarkoitusperien vastaisen teon vuoksi. Henkilö, jolta susiarvo on peruutettu, ei ole oikeutettu kantamaan minkäänlaista susimerkkiä.

Sääntöjen tulkinnat

1. Tunturialueiksi luetaan kaikki napapiirin pohjoispuoliset maantieteelliset alueet sekä Ruotsin, Norjan ja Venäjän muut suurtunturialueet. Muutkin alueet voidaan hyväksyä susivaliokunnan päätöksellä.

2. Tunturivaellus on retki, joka tehdään kävellen, hiihtäen tai vesitse omin voimin pääosin asumattomalla ja viitoittamattomalla reitillä tunturialueella ilman muona- tai varustetäydennystä. Vaelluksen on kestettävä vähintään kuusi vuorokautta. Kuuden vuorokauden vaellus on kuuden päivän vaellus niin, että lähtö- ja paluupäivät luetaan mukaan (yöpymisiä on viisi).

3. Tunturisusivaellus on vähintään 150 km:n pituinen vaellus, jolla asianomainen on vastannut suunnistuksesta. Tunturisusivaellusta ei tarvitse suunnistaa kokonaan itse, riittää, että on vastannut retken jonkin osan suunnistuksesta. Asiasta on annettava selvitys retkikertomuksessa.

4. Johtajasusivaellus on vähintään 300 km:n pituinen vaellus, jonka suunnitteluun ja johtamiseen anoja on osallistunut. Asiasta on annettava selvitys retkikertomuksessa. Osanottajina on oltava vähintään kaksi oman perheen ulkopuolista henkilöä.

5. Vaelluksen pituudeksi lasketaan karttakilometrit lisättynä maastohyvityksellä (enintään 20 %). Vaelluksen kokonaispituuteen saa laskea mukaan vaelluksen aikana ilman täydellisiä varusteita kuljettu matka. Tällaisen matkan osuus vaelluksen kokonaispituudesta ei kuitenkaan saa olla enempää kuin 1/5. Vesitse omin voimin kuljetut kilometrit hyväksytään jaettuna kahdella.

6. Tunturihuippu on puurajan yläpuolelle kohoava tunturin korkein kohta. Yli 1.000 metrin huippujen on oltava nimettyjä.

7. Huippujen lukumäärää laskettaessa samalla oleskelukerralla saa laskea enintään kolme huippua 10 karttakilometrin säteellä.

8. Retkiselostus on yksityiskohtainen ja itse laadittu. Siitä on ilmettävä mm. retkireitti, päivittäinen ohjelma ja luontohavainnot.

9. Harrastusnäyte on kirjallinen esitys tai muu osoitus siitä, että asianomainen on syventynyt johonkin Lappia tai Lapin retkeilyä koskevaan aiheeseen. Sellaisia ovat esim. retkeilytekniikkaan tai varusteisiin liittyvät kokeilut ja testaukset raportteineen, Lapin luontoon liittyvät harrastukset (eläimet, kasvit, kivet, ilmasto, ym.), saamelaisiin ja heidän kulttuuriinsa (elinkeinoihin, historiaan, taiteisiin, uskontoon, ym.) syventyminen, Lappia koskeva kirjallisuus, jne. Mikäli anoja on epävarma aiheen sopivuudesta, hän voi neuvotella asiasta jonkun susivaliokunnan jäsenen kanssa. Harrastusnäytteen sisältö ratkaisee, ei ulkoasu.

10. Ensiapukurssit voi suorittaa SPR:n ja Tunturiladun tai muun järjestön pitämillä susivaliokunnan hyväksymillä kursseilla. Kursseista ja taitojen osaamisesta on liitettävä todistus. Kolmea vuotta vanhempaa suoritusta ei hyväksytä ellei taitoja ole muuten todistettavasti ylläpidetty.

11. Retkitaitojen, saamelaisuuden ja Lapin tuntemuksen osaamisesta antaa Tunturilatu erilliset ohjeet.

12. Tulkintatapauksissa ratkaisun tekee susivaliokunta.

Anomuslomakkeita saa susivaliokunnan jäseniltä ja Tunturiladun verkkosivuilta.

Muut määräykset

1. Susivaliokunnan muodostavat puheenjohtaja ja viisi muuta jäsentä, joiden on oltava Tunturiladun jäseniä. Puheenjohtajan ja kolmen jäsenen on oltava vähintään johtajasuden arvoisia. Kaksi muuta ovat vähintään tunturisuden arvoisia.

2. Susivaliokunnan jäsenet valitaan vuosittain susien kokouksessa, joka pidetään susiaisten yhteydessä. Toimikausi alkaa seuraavan kalenterivuoden alusta.

3. Johtajasusien anomuksia käsittelevien on oltava vähintään johtajasuden arvoisia.

4. Ikä-, Johtaja-, Tunturi- ja Outasusien juhlallinen vihkiminen tapahtuu Susivihkiäisissä, joiden ajan ja paikan Tunturiladun johtokunta päättää.

5. Vain näiden sääntöjen mukaan virallisesti nimetyt sudet ovat oikeutettuja kantamaan arvoaan vastaavia tunnuksia. Susimerkkiä kannetaan aina rintapielessä vasemmalla puolella.

6. Susivaliokunta pitää susista luetteloa.

Sääntöjen tulkinnat

1. Tunturialueiksi luetaan kaikki napapiirin pohjoispuoliset alueet sekä Ruotsin, Norjan ja Venäjän muut suurtunturialueet. Muutkin alueet voidaan hyväksyä susivaliokunnan päätöksellä.

2. Tunturivaellus tehdään pääosin asumattomalla ja viitoittamattomalla reitillä tunturialueella omin voimin ilman muona- tai varustetäydennystä kävellen, hiihtäen tai vesitse. Vaelluksen on kestettävä vähintään kuusi päivää siten, että maastoon lähtö- ja paluupäivät luetaan mukaan ja maastossa yöpymisiä on viisi. Yhdellä tunturivaelluksella on yövyttävä vähintään yksi yö mukana kuljetettavassa teltassa, laavussa tai muussa vastaavassa majoitteessa.

4. Johtajasusivaellus on vähintään 300 km:n pituinen. Osanottajina on oltava vähintään kaksi oman perheen ulkopuolista henkilöä. Anoja on osallistunut vaelluksen suunnitteluun ja johtamiseen. Asiasta on annettava selvitys retkikertomuksessa.

8. Retkikertomus on yksityiskohtainen ja itse laadittu. Siitä on käytävä ilmi mm. reitti, päivittäinen ohjelma ja luontohavainnot.

10. Ensiapukurssit voi suorittaa SPR:n, Tunturiladun tai muun järjestön pitämillä, susivaliokunnan hyväksymillä kursseilla. Kursseista ja/tai taitojen osaamisesta on liitettävä todistus. Kolmea vuotta vanhempaa suoritusta ei hyväksytä ellei taitoja ole muuten todistettavasti ylläpidetty.

11. Tietoja retki-/vaellustaitojen, saamelaisuuden ja Lapin tuntemuksen hankkimiseksi saa susivaliokunnalta, Tunturiladun verkkosivuilta tai Tunturiladun kerhokansiosta.

12. Kaikissa tulkintatapauksissa ratkaisun tekee susivaliokunta. Arvioidessaan suorituksia valiokunta voi käyttää kohtuullista harkintaa ottaen huomioon mm. vaellusten pituuden ja huiputusten vaativuuden sekä suorittajan iän ja mahdolliset suorituskykyrajoitteet. Harkintaa voidaan käyttää myös kesä-/talvivaellusten keskinäisessä kompensoinnissa. Ennen tulkintaa mahdollisesti vaativaa suoritusta hakijan on oltava yhteydessä susivaliokuntaan.

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2008

13.-20.9.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
13.-20.9.	Kolbman kerhoviikko Susikyrössä
20.-27.9.	Kämppätoimikunta Susikyrössä
10.-12.10.	Syyskokous ja Susiaiset Janakkalassa Alppaksen järjestäminä

Vuosi 2009

28.3.-4.4.	Login kerhoviikko Susikyrössä
5.-12.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
5.-12.9.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
3.-5.4.	Kevätpäivät ja -kokous Vuontispirtillä, jolloin Koira-Oskari ja Susi-Oskari varattu järjestäjille.

Nopein pääsee vielä jouluksi Aihkiin

Tunturiladun varausmökki Aihki on joulun aikaan vapaana. Nopein varaaja saa ottaa joulua vastaan Aihkissa. Tänä vuonna varattuja viikkoja ovat 37 - 39, 41 ja 50. Vuonna 2009 on jo varattu viikot: 7, 8, 11 - 17 ja 19. Varaukset: Raimo Pahkala puh. 040 - 8396 638.

Saanalle

Kuules Saana!
Sinä se olet koko Kilpisjärven yrmein tunturi.
Moneltakin kantilta katsottuna.
Paitsi lännestä.

Näytät synkeältä
lapsena ottamassani ajan haalistamassa valokuvassa
hymyilevien vanhempieni taustalla.
No joo. Syystäkin:
Ei me kiivetty, kun oli niin kiire Norjaan.

Ekakertalaisina päästit minut ja siipan
kesäyön auringossa ihailemaan tunturikasvejasi
ja jopa maisemia kuperalta otsaltasi.
Mutta siellä räppäsitkin valkoiset usvaverhosi kiinni,
niin että vaivoin selvittiin kompassin kanssa
alas leiriytymään.

Talvisin raastat huiputtajien suksenpohjia
mustilla kivikynsilläsi,
ja kohoat takana yhä ylemmäksi
kuin uhkaava pullataikina,
kun sinua yrittää hiihtää pakoon
pitkin Kilpisjärven jäätä,
kunnes peität puolikin taivasta.
Varsinkin kuutamossa.

Mustia silmäkulmiasi kurtistellen
sinä vartioit mennen talven lumia
Saanajärven kainalossa
pitkälle kesään.

Mutta kerranpa pääsimme yllättämään:
Vitkuttelimme paluutamme erämaasta
aina aamuyön tunteihin.
Se oli silloin, kun käki kukkui
helmustesi hiirenkorvakoivikossa.
Silloin sinä melkein hymyilit!

Teija Pohjanvesi

Juoksumatkat korvattiin onneksi pussijuoksulla, sillä jos väki olisi lähetetty kymppitonnin juoksulle, taitaisi osa vieläkin etsiä maaliviivaa.

Onneksi Suomi ei ole menestynyt ihan kaikissa lajeissa, siksi

Logimpialaisissa jäi väliin mummojen moukarinheitto

Login ykkösnyrkki illanvietoissa on komeaääninen Pertti Keihäs.

Pussijuoksussa oli monenlaisia tyylejä. Kaikilla oli yhtä hauskaa.

Kesäinen viikonloppu Yläneen Kalikassa sisälsi monenlaista hauskanpitoa, mutta vähän asiaakin.

Tunturiladun kesäpäiville logilaiset olivat keksineet olympiahenkisen ohjelman.

Alkulämmittelyksi pidetty luontopolku oli sangen haasteellinen. Jos oli koulun maantiedon ja biologian tunneilla istunut kädet korvilla eikä tähtitieteestäkään ollut jyvällä, tuli rataa kiertäessä vähän äitiä ikävä.

Mutta eihän kaikkea voi ottaa haudanvakavasti ja reippaalla huumorilla höystettynä rataa pääsi eteenpäin.

Ja illalla sitten saattoi punastellen lukea oikeita vastauksia. Ja ottaa opiksi.

Luontopolun jälkeen alkoivat logimpialaiset, johon lajit oli poimittu suomalaisten menestyslajeista. Melonta ja ammunta olivat ihan yksinkertaisia juttuja. Kestävyysjuoksut oli korvattu pussijuoksulla ja keihäänheitto tikanheitolla.

Tunturiladun tulevaisuuskeskustelussa kesäpäiväläiset istuivat laiskanläksylle. Aiemmin kerhoille lähetettyyn kyselyyn oli vastannut vain kolme kerhoa ja nyt pohdittiin kerhoittain, mitä odotuksia ja mitä tarpeita kerhoilla lähitulevaisuudessa on ja miten Tunturilatu voisi olla kerhojen avuksi.

Kiitos logilaiset ja kiitos etenkin komeaääninen Pertti Keihäs. joka Maamme-laulullaan sai silmänurkat kostumaan.

Melontaosuus käytiin pareittain, ja radalle kirmattiin täydellä vauhdilla heti kun pilli vihlesi.

Ilmakivääriammunta tarjosi haastetta riittämiin.

Riitta ja Pirkko yrittävät tunnistaa tikkoja.

Luontopolun visaisia tehtäviä pohtimassa Tapani, Pirjo ja Terttu.

Keihäänheitto korvattiin tikanheitolla, mutta haastetta oli magneettitikoissa ihan tarpeeksi. Kösä näyttää mallia.

Suden ja kauriin jälkiä kuvattu tammikuussa.

Susien salaisuuksia

Kesäpäivillä oli yhtenä teemana susi, joka on Varsinais-Suomessa ollut jo muutaman vuoden ajan jokapäiväinen puheenaihe. Allekirjoittanut kertoi susista ja niiden elintavoista sekä liikkeistä meillä ja muualla. Kysymyksiä ja kommentteja tuli paljon ja mikä mukavaa, monella oli ajatuksia tai omakohtaisia kokemuksia susista.

Varsinais-Suomessa on ollut muutaman vuoden ajan susikanta, joka on yhteinen Satakunnan ja Lounais-Hämeen susien kanssa. Varsinais-Suomen susikannaksi arvioidaan 15 – 20 eläintä ja tarkempi määrä saadaan varmasti selville, kun lumi on maassa. Maakunnassa suhtaudutaan susiin monella eri tavalla ja jokaisella on eläimestä oma mielipide.

1800-luvun lopullahan sudet – jos ne olivat susia tai eräiden tutkijoiden mukaan kyseessä oli sairas vanha susi – tappoivat kymmeniä lapsia ja tämä heijastuu myös päivän keskusteluun. Onhan monen isoisoisovanhemmilla omakohtaisia kokemuksia susista tai ainakin tuttuja, joiden lapsia tai sisaruksia sudet ovat tappaneet. Meni yli sata vuotta, että vain satunnaiset sudet kävivät maakunnassa. Viitisen vuotta sitten susia alkoi jälleen esiintyä ja on tunnettua, että sudet liikkuvat muutamassa kuukaudessa satoja kilometrejä. Tämä on saatu selville susiin laitettujen radioiden seurannalla. Eli jostakin sudet ovat saapuneet ja muodostaneet nyt lisääntyvän kannan.

Susien pääravintona on hirvi ja niitä ne syövät. Varsinais-Suomen valkohäntäkauriskanta on myös vahva ja samoin metsäkauriita löytyy saaliiksi. Muutama lammas ja koira on myös joutunut susien suihin. Eniten puhuttaa se, että jotkut sudet käyvät ihmisten pihapiirissä ja Mynämäen Laajoella yksi koululainen palasi viime vuonna aamulla bussipysäkiltä kotiin, koska susi tuntui tulevan aamuhämärissä liika lähelle. Toisaalta kyse voi olla nuorista uteliaista susista, jotka eivät pelkää ihmistä.

EU suojelee susia ja niitä saadaan myös erityissyistä ja erityisluvalla ampua. Varsinais-Suomeenkin on lupia saatu, mutta sutta ei lyhyen lupa-ajan aikana helpolla saa. Viime talvena ammuttiin Laitilassa ilmeisesti toisten susien vahingoittama susi ja Yläneellä jäi kesällä auton alle 15-kiloinen susi.

Suden kuuleminen ei ole enää mahdotonta, mutta suden näkeminen on onnen kauppaa ja se tapahtuu sattumalta. Susien liikkeitä voi tarkemmin seurata www-petonetti.net –sivuilla, jonne merkitään myös muut Varsinais-Suomessa tavatut suurpedot. Siltä tuntuu, että tulevana talvena susista tullaan puhumaan paljon.

Antti Karlin

Susien liikkeet näkyivät hyvin talviaikaan. Tassun jälki on iso.

Yllättävän lähellä

Susista on kesän aikana tehty kerhomme alueella useita havaintoja.

Talvella susien tassuttelusta kertoivat useat jäljet aivan Huittisten keskustassa ja nyt kesän aikana sudet ovat tappaneet Vampulan, Kokemäen ja Köyliön seudulla viitisenkymmentä lammasta.

Huittisissa nähtiin kaksi urossutta linnuntietä parin - kolmen kilometrin päässä kotinurkiltani.

Ymmärrän, että susi ei nyt ensimmäiseksi syöksy ihmisen kimppuun, mutta hyötyeläimillä ei ole laitumillaan helpot oltavat.

Oma koirani Oku, joka on tietysti maailman ihanin, haluaa silloin tällöin öiseen aikaan ulos. Vaan enpä uskalla sitä enää vapaana sinne pihan perälle yksin päästää. Pakko on vetää hynttyyt niskaan ja lähteä öiselle pissalenkille.

Susia on kaupunkilaisten helppo suojella, mutta kun ne tassuttelevat kotiovella, tulee väkisinkin mieleen, että niitä on nyt liikaa.

Susi kuuluu Suomen luontoon, mutta nyt niiden lauma on ryöpsähtänyt liian isoksi.

Ilveskanta on täällä Länsi-Suomessa myös iso. Eräät nälkäiset kävivät aterialla Kriivarin porotarhassa syöden suihinsa aivan liian monta eläintä.

Satu Ojala Geatki

Ahvenanmaan kukkaloisto otti kavtsilaiset syleilyynsä

Kavtsilaisten kevätretki Ahvenanmaalle 9.5. alkoi iloisissa tunnelmissa, kun 30 innokasta luontoihmistä suuntasi linja-autolla Kustaviin.

Ahvenanmaahan tutustuminen alkoi Ismo Mussaaren esityksellä Ahvenanmaan itsehallinnosta, lainsäädäntöoikeudesta ja hallinnollisten asioiden käytännön järjestelyistä.

Marita Maula kertoi Ahvenanmaan ”jokamiehen oikeuksista”, jotka eivät ole yhtä laajat kuin Manner-Suomessa. Eroavuutta on mm. kalastamisessa ja telttailussa. Perussääntönä on: ”älä häiritse tai vahingoita luontoa”.

Kustavin Vuosnaisista lautta lähti Åvaan. Yhteysalukselta kiikaroimme lintuja ja ihastelimme kalliomaisemia. Meri oli lähes tyyni ja aurinko paistoi.

Samalla kun ajoimme läpi Brandön, Hannu Maula kertoi Ahvenanmaan linnustosta. Lågskärin lintuasema, jossa lintujen tarkkailu on aktiivista suuren osan vuodesta, sijaitsee noin 20 kilometriä Maarianhaminasta etelään. Lemlandissa on erään tutkimuksen mukaan 314 lintulajia.

Torsholmista matka jatkui Kumlingeen. Illansuussa jakaannuimme ryhmiin; kasvi- ja linturyhmät suunnistivat rantapolulle ja kävelijät Kumlingen kirkolle. Kosteikot olivat keltaisenaan rentukoita ja kevätesikoita.

Illalla kalastaja-biologi Torbjörn Engman kertoi simpukkaviljelmistään.

Retkeläiset ryhmäpotretissa.

Peikkopolun luolat ihastuttivat

Lauantain alkajaisiksi Tarja Parikka kertoi Kumlingen luonnosta ja asutuksesta.

Bomarsundin linnan raunioilla Johanna Hankonen valotti linnakkeen historiaa. Lauloimme yhdessä ”Ja se Oolannin sota oli kauhia”. Kiertelimme alueella kukkia katsellen. Löysimme useita seljakämmeköitä (Adam och Eva).

Tutustuimme myös Kastelholman linnan ympäristöön. Ihailimme ja opettelimme tunnistamaan kasvillisuutta. Marjatta Varis kertoi linnan historiasta. Linnan loistokausi ajoittuu 1400-1500 luvuille, 1600 luvun lopulta linna oli vankilana.

Marja Lammivaara esitteli meille Midsommarstångin ja kertoi Ahvenanmaalle tyypillisen juhannussalon symboliikasta ja merkityksestä.

Geta-vuorella kiipesimme näkötorniin, minkä jälkeen maistui herkullinen ateria. Kahvin kanssa oli niin hyviä pikkuleipiä, että pyysin emännältä reseptin: *100 g voita, 100 g sokeria, 1 rkl siirappia, 130 g vehnäjauhoja, ½ tl ruokasoodaa, ½ tl leivinjauhetta, 1 tl vaniljasokeria. Paistetaan 180 asteessa 10 – 15 minuuttia.*

Ruokailun jälkeen reippailimme Peikkopolulla, joka on tarkoitettu 4 – 10 -vuotiaille, mutta ihastutti meitä vanhempiakin. Siellä oli hienoja luolia ja reitti eteni sadun muodossa.

Illalla majoituimme mökkeihin Eckerössä. Tatta Suominen ja Anneli Majava näkivät illalla kaksi lehtokurppaa soidinlennolla.

Tove Janssonin näyttelyssä ennen prinsessa Viktoriaa

Eckerön postitalolla kuuntelimme Leena Oksasen esityksen postilaitoksesta ja postin kulusta Ahvenanmaalla. Matkalla Maarianhaminaan ohitimme Museolava Pommern'in, joka on ainoa alkuperäisessä asussaan säilytetty nelimastoparkki.

Sinikka Kosunen kertoi Maarianhaminasta, jossa asuu reilut 40 prosenttia koko maakunnan väestöstä. Kaupungin asemakaavan on suunnitellut Lars Sonck. Hänen käsialaansa ovat mm. kirkko, merenkulkuoppilaitos, kaupungintalo ja purjehduspaviljonki.

Matkan jatkuessa Pauli Hulkkonen esitteli tuulivoimaloiden tekniikkaa ja tulevaisuuden näkymiä Ahvenanmaalla. Näimme paljon tuulimyllyjä ja vuonna 2020 niillä pitäisi saada tuotetuksi 20 prosenttia saaren sähköstä.

Kaija Niikko kertoi kirjailijoista ja heidän tuotannostaan. Leena Orjatsalo puhui Ahvenanmaan teollisuudesta.

Ramsholmen'issa kukkaloisto otti meidät vastaan. Näimme upeita kevätesikkoja valkovuokkoketoja. Leena Orjatsalon ”reissuvihkossa” on listattuna alueen kasveista myös mm. hammasjuuri, karhunlaukka, kirjava pikarililja, seljakämmekkä, keltavuokko, rentukka ja suomukka.

Järsön luonnonsuojelualueella teimme reippaan kävelyn, välillä ihastelimme kukkaloistoa. Lahden poukamassa liehui lippu, jossa luki ”Andersudde”. Niemen omistaa Ahvenanmaan rikkain mies, tunnettu taiteen kerääjä ja liikemies.

Palattuamme Maarianhaminaan Irmeli Eriksson kertoi museolla paikallisista taiteilijoista. Katselimme museon pysyvän näyttelyn ja Tove Janssonin näyttelyn, jonka prinsessa Viktoria tuli avaamaan pari päivää myöhemmin. Filmiltä katsoimme Bomarsundin linnoituksen historian. 20 vuoden aikana rakennettu linnoitus tuhottiin neljässä päivässä.

Långnäsista matkasimme Kökariin. Käki kukkui illalla ja satakieli lauloi yöllä. Bongarit näkivät kaksi hyljettä, kertoi Villasen Anneli.

102 lintuhavaintoa, 123 kirjausta kasveista

Maanantain tuulisessa säässä kiertelimme maastossa ja ihailimme upeita maisemia.

Ripsi Leppälä jutteli Kökarin saaren historiasta, asutuksesta ja nykypäivästä. Saarella asuu nykyään 300 ihmistä. Ajoimme kirkolle ja fransiskaanikappelille. Kirkko oli lämminhenkinen ja siellä oli kaunis alttaritaulu. Leppälä järjesti meille molemmissa paikoissa tunnelmallisen musiikkihetken.

Yhteysalusta odottaessamme Kalevi Kosunen kertoi retkiluistelusta.

Kotimatka alkoi kohti Korppoon Galtby´ta tuulen puhaltaessa 15 metriä sekunnissa, puuskissa voimaa oli enemmänkin.

Bussimatkalla kertasimme kokemuksiamme. Lintuhavaintoja oli 102: merikotkia joka päivä, erikoisen paljon ruokkeja, riskilöitä ja koirashaahkoja. Siellä oli myös muuttomatkalla oleva sinirinta, joka on harvinainen näky tähän aikaan vuodesta. Kasveja kirjattiin 123.

Kiitokset Marja Lammivaaralle hyvin suunnitellusta ja toteutetusta retkestä.

Sinikka Kosunen

Sinisimpukat, vesiensuojelu ja musiikki samassa paketissa!

Kavtsin Ahvenanmaan kasvi- ja linturetkellä toukokuussa 2008 tutustuttiin kevätesikkojen ja merikotkien lisäksi myös sinisimpukoihin. Monta Ahvenanmaan retkeä vetänyt Marja Lamminvaara oli keksinyt mielenkiintoisen aiheen. Majapaikkaamme Kumlingessa saimme Torbjörn Engmanin, joka on syntynyt saarella ja elänyt siellä kalankasvattaja pian 30 vuoden ajan. Biologin koulutuksen kautta hänellä on huoli meren rehevöitymisestä. Siksi tämä mies innostui myös sinisimpukoihin.

Saariston monitaitaja

Torbjörnillä oli - useimpien yllätykseksi - kitara ja taiteilijasielunsa mukanaan! Hän soitti ja lauloi meille itse säveltämiään ja sanoittamiaan kappaleita. Aiheet hän saa omasta elinympäristöstään, joka on vertaansa vailla. Musisointi on miehelle suuri harrastus ja myös osittainen tulonlähde.

Plankton siivoaa, sinisimpukka syö

Miksi hän perusti sinisimpukkaviljelmän kala-altaidensa viereen?

Kalojen verkkoallaskasvatuksessa syömättä jäävä kalanrehu ja kalojen ulosteet kuormittavat ympäröivää merta. Ne sisältävät runsaasti vettä rehevöittäviä fosfori- ja typpiravinteita. Monin tavoin tätä haittaa onnistutaan pienentämään, mutta uudet keinot ovat tervetulleita.

Idea on siinä, että planktonlevät syövät altaista karanneita ravinteita ja plankton on vuorostaan sinisimpukoiden pääravintoa.

Simpukat siis vähentävät kalankasvatuksen aiheuttamaa meren kuormitusta. Alustavasti on laskettu, että kun merestä poistetaan 1 000 kg sinisimpukoita, samalla saadaan poistettua 10 kg typpeä ja 650 g fosforia.

Sinisimpukka tarttuu hanakasti nailonköysiin

Miten Engman kokeilunsa konkreettisesti toteutti?

Sinisimpukkaa on kaikkialla meressä Vaasan eteläpuolella. Torbjörn on kaikkien merellä liikkuvien tapaan aina tiennyt, että sinisimpukat kiinnittyvät harmiksi asti kaikkialle - erityisen innokkaasti köysiin.

Simpukoiden koeviljelmä koostuukin nailonköysistä ja niitä pinnalla pitävistä poijuista. Runkona yhdessä köysistössä on 750 m köyttä veden pinnalla kellukkeiden varassa ja siihen kiinnitettyinä suuri määrä noin 4 m pituisia pohjaa kohti roikkuvia köysiä.

Kokeilu on aloitettu kesällä 2007 ja ensimmäinen sadonkorjuu on ollut tänä kesänä. Torbjörn oli jo huomannut, että simpukat lisääntyvät kalankasvatusverkkojen lähellä runsaampina kuin etäämmällä köysistöllä. Vasta punnitukset ja laskelmat sekä useammat kokeiluvuodet osoittavat miten hyviä työmyyriä simpukat ovat. Engmanin yhteistyökumppaneina ja rahoittajina ovat maakuntahallitus ja kalatalousviranomaiset.

Lopuksi saimme kuulla lisää Torbjörnin musiikkia ja laulua. Kyllä meillä oli mukava vierailu. Toivotimme hänelle ja hänen simpukkakokeilulleen parhainta menestystä.

Ismo Mussaari

Torbjörn Engman viihdytti meitä paitsi mielenkiintoisella kertomuksellaan sinisimpukoiden kasvatuksesta myös musiikilla.

Juomatauko Palkaskeron rinteellä.

Parasta vauva-vaari -viikossa oli melonta, tunturi ja kaalipata

Toista kertaa järjestetty leiriviikko Susikyrössä keräsi lapsia, vanhempia ja isovanhempia ympäri Suomea lähemmäs 40 henkeä, ikähaitari kuusivuotiaista ylöspäin. Monet olivat olleet mukana jo edellisvuonna mutta joukkoon mahtui myös meitä ensikertalaisia jotka odotimme jännityksellä mitä tuleman piti.

Leiriviikon monipuolisesta ohjelmasta huolehtivat Raiski (Raija Paasirova), Raimo Pahkala, Kyösti (Kösä) Lamminjoki ja Janne Pikkarainen. Ja tietysti Sirpa Alapuranen joka piti huolen aamupuurosta ja ruokapuolesta, nam.

Viikko alkoi maanantaiaamuna puuron jälkeen. Kösä opasti meitä tekemään nappihyrrän ja kokeilivatpa miehet samaa myös puukiekolla ja naruilla. Marjan laatiman luontopolun kiersivät kaikki lapset ja useat aikuisistakin. Raimo kilpailutti meitä frisbee-kisalla jonka lapset tietysti voittivat!

Iltaohjelmassa oli kilpailuja ja Raiskin iltatarina.

Yöllä kävimme Jessican kanssa katsomassa poroja jotka tepastelivat pihalla ja keittokatoksessa.

A-pukilla ojan yli

Tiistai oli vesipäivä: ylitimme pienen ojan A-pukilla joka oli monelle uusi tuttavuus. Taisi monia hieman jännittää mutta kaikki kuitenkin suoriutuivat ylityksestä kastumatta.

Seuraavana pääsimme kokeilemaan melomista. Raiskilla oli mukana yksiköitä, kaksikoita ja inkkareita ja kaikkia kokeiltiin. Aurinko paistoi tosi lämpimästi joten useimmat lapsista (ja oli meitä muitakin!) jatkoivat päivän teemaa pulahtamalla Vuontisjärveen.

Lapset olivat järjestäneet iltaohjelmaa, oli lauluesityksiä

Annie, ahvenen onkija.

ja kilpailuja, joista mieleenpainuvin oli Sepon matkima rotan ääni. Raiski jatkoi jälleen mielenkiintoista tarinaansa Pallaksen seudusta.

Kala söi sateella

Keskiviikkoaamu oli sateinen mutta ongelle mentiin, kalahan syö sateella! Ja ahvenia tulikin hyvin, Tiia (vai oliko se sittenkin Annie) sai ihan körmyniskan eikä muidenkaan kalat pieniä olleet.

Iltapäivällä olivat leiriolympialaiset, lajeina tikanheitto narun yli, suopungin heitto, jousiammunta sekä toivomuslähde, ei siis perinteisiä lajeja ollenkaan!

Illalla paisteltiin lettuja ja viihdytettiin lapsia aikuisten järjestämällä ohjelmalla: kapulaviestiä, runoja, miesten säärinäyttely ja tietysti jatkoa iltatarinaan.

Vihdoinkin tunturiin

Torstaiaamuna lähdimme kohden Pallasta, pääsisimme huiputtamaan tunturia. Hotelli Pallaksen pihalla ihailimme poroja ja katsoimme mielenkiintoisen filmin luontokeskuksessa.

Ja sitten kohden Taivaskeroa. Aurinko paisteli vielä lähtiessä mutta pikkuhiljaa pilviä alkoi kerääntyä taivaalle ja kun pääsimme huipulle alkoi satamaan melkein herneen kokoisia rakeita jotka tekivät ihan kipeää. Näkyvyys oli nollassa mutta kuvia kuitenkin otettiin ja kun lähdimme laskeutumaan alaspäin tuli aurinko taas esiin kuin kiusaten.

Susikyrössä lapset menivät jälleen uimaan ruokailun jälkeen saunaa odotellessa.

Kadonnutta etsimässä

Perjantaina lapset pääsivät kokeilemaan suunnistusta ryhmissä ja iltapäivällä Kösä sai tiedon että joku oli kadonnut lähiseudun metsään.

Teimme etsintäketjun ja lähdimme haravoimaan maastoa. Kadonnut löytyikin ja annoimme lämpimän mehun ja lämmittelypeiton avulla ensiapua. Tilanne oli todentuntuinen ja oppia saivat lasten lisäksi myös vanhemmat.

Illalla herkuteltiin: oli Saaran ja Sarin nimipäiväkahvit tarjoiluineen sekä vielä tikkupullien paisto. Yhteislaulu ja hymytytön (Jessica) ja –pojan (Leevi 2) valinta päätti viimeisen illan.

Hyttysiä saisi olla vähemmän

Lauantaiaamuna oli enää leirin purku ja haikeat hyvästit lupauksineen ensi kesästä. Toivottavasti hyttysiä ja mäkäräisiä on vuoden päästä hieman vähemmän, muuta negatiivista ei viikosta löydy.

Suurkiitokset kaikille järjestäjille, jäämme odottamaan mitä ensi kesän leiriviikko tuokaan tullessaan.

Muutamia lasten omia mielipiteitä Ainon ja Hannan toimittamana:

Annie, 6 v.: Kivointa on ollut esiintyminen. A-pukki oli jännää. Raiski oli kiva kun se opetti.

Leevi 2: Kivointa on ollut tunturissa käynti. Ruoka on ollut ihan hyvää. Ei parannettavaa (viikossa). Iltaohjelma on ollut ihan siedettävää. Voisin asua täällä ja voisin tulla vielä tänne uudelleen. Raiski on hauska.

Jessica: Kivointa on sauna ja uiminen. Ruoka on hyvää ja letut hyviä. Tulen vielä joskus tänne. Raiski on kiva. Tosi hyviä ohjelmia. Ei haittaa aikainen herätys. Pystyisin asumaan täällä. Olen saanut uusia kavereita.

Linnea: Kivointa on ollut suopungin heitto. Ruoka on ollut hyvää ja ohjelmat hauskoja. Pystyisin elämään täällä yhden kuukauden. Ei parannettavaa.

Tiia: Kivointa oli kiivetä tunturia ja melonta oli kivaa. Kaalipata oli hyvää. Raiski on ihan kiva, onkimisessa hän sai viisi kalaa. A-pukki ja suopungin heitto oli kivaa, sain ”poron” kiinni.

Lotta: Uiminen on ollut kivointa. A-pukki oli hauska eikä jännittänyt. Voisin tulla uudestaan. Teltassa on kiva nukkua. Melonta oli kivaa, pelotti vähän että se kaatuu.

Tiia, Raiski ja Annie.

Kajakilla ja inkkarilla oli vientiä.

Sadekaan ei keskeyttänyt olympialaisia.

Teksti: **Seija Vihervuori**
Kuvat**: Aulikki Kuukkanen ja Pauli Hulkkonen**

Uusittu Akukammi eli Ahkojotgoahti

Tunturiladun vuonna 1959 rakentama ja kertaalleen korjaama Akukammi Paistuntureilla on saanut rinnalleen metsähallituksen rakentaman uuden kammin, jonka on suunnitellut kämppäisäntämme Pekka Kallio.

Heinäkuussa 2007 kolme miestä rakensi sen kahdessa viikossa ja tänä kesänä täydensi turvetusta.

Kammi on huolella rakennettu. Sisätiloiltaan se on siisti, valoisa ja käytännöllinen johtuen asiallisesta sunnittelusta.

Kahdelle laverille mahtuu yhteensä neljä nukkujaa reilusti tai kuusi tiukasti. Lisäksi lattialle pari retkeilijää. Mainio kamina antaa riittävästi lämpöä ja kaasuhellalla voi keittää ruokansa.

Erillinen puuvaja ja huussi löytyvät sopivan matkan päästä. Kammi on Kuivin reitin varrella, 10 km Kuivin ja 7,5 km Njavgoaivin autiotuvalta.

Akukammin Tunturilatu oli metsähallituksen pyynnöstä valmistautunut korjaamaan / rakentamaan juhlavuonna 2006. Rakennusluvan puuttumisen johdosta Tunturilatu ei rakentamiseen ryhtynyt, vaikka tehtyjen piirustusten ja paikalle ajettujen tarvikkeiden puolesta se olisi ollut mahdollista.

Nyt kammi on valmis ja tarjoaa suojan niin retkeilijöille kuin paikallisille asukkaille.

Vanha kammi on aivan nurkan takana ja saanee maatua paikalleen monien muiden kammien lailla.

Teksti: **Raimo Pahkala**
Kuvat: **Sirpa Alapuranen**

Naapurukset Okta ja Kumpe kalastamassa

Voi hyvinkin sanoa, kun Oktalaiset jatkumon mukaan olivat kesäretkellä Outokummussa Kumpelaisten vieraina. Oktalaiset Raimo Pahkala, Yrjö Klemetti, Galina Ermakova, Aune Makkonen ja Heikki Oikarinen ajelivat lauantai aamupäivälla Outokummun keskustaan, jossa oli sovittu tapaamisemme ABC-asemalle. Päivän aikana koolla oli lähes 40 henkeä, kun kumpen jäsenet +lapset mukaan lukien oli kutsuttu kesäpäivän merkeissä tapaamiseen mukaan 07.-08.06.-08.

Paikka oli Outokummun Saariselän Erä- ja Luontokeskus. Se on kaupungin hyvin rakentama, viihtyisä luontoalue, jossa voi virkistäytyä perheenä lasten kanssa kauniissa järvi- ja harjumaisemassa eripituisia polkuja kävellen tai kalastellen kasvatuskalaa rajatuilta alueilta tai muista vesireitistöön kuuluvista järvistä järvikalaa onkien.

Oktalaiset halusivat tutustua kanssamme alueeseen luontopoluilla. Kalastimme onkikisan merkeissä kolmihenkisin joukkuein hauskan mittelön, jonka isäntäkerho voitti, mutta vieraat saivat ystävyys- palkinnon.

Tietysti ruokailtiin, kahviteltiin ja istuttiin iltaa, tarinoitiin kerhojemme asioita makkaroita paistellen sekä kaunista luonto-ympäristöstä ja kesää ihasteltiin. ”Parannettiin Tunturiladun kämppiä ja niiden tasoa” .

Tutut yhteiset laulut myös laulettiin ennen nukkumaan menoa.

Sunnuntaiaamuna menimme tutustumaan Outokummun jo nykyään suljettuna olevaan, museoituun kaivokseen johon voimme oppaan avulla tutustua. Siellä saimme kiinnostavan ja hyvän selvityksen koko kaivoksen historiasta aivan sen synnystä lähtien siitä, kun Rääkkylästä lähes 100 km päästä 1800 luvun lopulla löydetyn irtolohkareen avulla vihdoin vuosikymmeniä myöhemmin varsinainen malmien louhinta pääsi alkamaan ja mitkä ne tosivaikeudet ovat sittemmin olleet ja miten ratkaisevaa kaivoksen toiminta oli ollut Suomelle sotakorvauksista selviämiseksi ja vielä aivan tähänkin päivään asti kansainvälisestikin mitaten.

Perunateatterissa Meeri ja Pirjo.

Lopuksi kapusimme Outokummun huipulle näköalatasolle katsomaan lintujen perspektiivistä metsäistä Outokummun seutua eri suuntiin, joista Pohjois-Karjalan järvien pinnat kesässä vilkkuivat.

Outokummun kaivosalueen tasanteelta ovat upeat näkymät aina Joensuuhun asti.

Haluan kiittää Oktalaisia vierailustanne meillä ja toivon, että voisimme tällaista yhteistoimintaperin nettä jatkaa! Kiitän erityisesti kumpelaisista Eilaa, Marttia, Meeriä, Pirjoa ym. jotka vastasitte ruokahuollosta ja siten teitte kesäpäivämme vieton mahdolliseksi.

Monenlaisia mahdollisuuksia

Erä- ja Luontokeskuksesta vielä jotain: Paikka sopii lapsiperheille ja liikuntaongelmaisille.

Siellä on huomioitu erityisesti myös vammaiset. Heitä varten on rakennettu lautarakenteiset käytävät eri nuotiopaikoille ja kalastuspaikoille. Nuotio-ja kotagrillejä on useita.

Luontopolut ovat pienten järvien, järvireittien väliharjuilla ja ympäristöissä kodalta kodalle voi kävellä tulentekoon. Myös hiljentymispaikka löytyy rantamaisemasta kauniista niemekkeestä.

Harrastusmelonta on mahdollista Lietukan, Saunajärven ja Hiltulanjärven puolella. Veneilyreitti kiertää vieläkin useamman järven kautta. Ympyrän kokonaispituus 7-8 kilometriä.

Särkiselkä Camping on opastus-ja palvelukeskus, leirintäalue eri harrastusmahdollisuuksin.

Pentti Huikuri Kumpesta

Ensimmäisen aamun Saanan kierto aluillaan.

Hellehiihtoa shortisit päällä. Saana taustalla.

Helteessä hiihtelemässä

Hellehiihto on ollut Oulun Seudun Lapinkävijöiden vanha perinne. Kaikkiaan 28 lähtijää starttasi vappuaattona Oulun linja-autoasemalta. Vapun kunniaksi oli matkaevääksi varattu mukaan simaa ja munkkeja.

Perille majapaikkaamme Kilpisjärven rantaan saavuimme yöauringon valossa vähän puolen yön jälkeen. Aamulla auringossa säihkyvä lumi oli sopivan rapsakkaa, kun lähdimme kiipeämään ylös Saanan rinnettä.

Upea hankikanto salli muutamien nousta jyrkimmän osuuden sukset kädessäkin, mutta sepä kostautui. Yhdet sukset karkasivat kantajansa pyllähdettyä pitkälle tunturikoivikkoon. Onneksi hiihtovarusteet kuitenkin löytyivät kohtalaisen läheltä. Alamäkeä olisi riittänyt kilometrikaupalla Kilpisjärven rantaan saakka.

Hellehiihdon mukaisesti jo ensimmäisessä nousussa kaikille tuli hiki. Allekirjoittanut kääri kuumissaan housunlahkeensa polviin ja poltti sitten päivän mittaan auringossa pohkeensa, kun unohti käyttää tarpeeksi ajoissa suojavoidetta.

Tauko pidettiin Saanan majan seinustalla, jossa itse kukin vähenteli vaatetustaan. Kaunis oli valkoinen Saanajärvi mustakulmaisen tunturinsa juurella. Latu pehmeni auringossa sopivasti alamäkijarrutuksiin. Ruokailun jälkeen reippaimmat lähtivät vielä patikoimalla Saanan huipputukseen.

Lämmin ilta-aurinko helli nousijoita melkein ylös saakka, mutta huipulla tuiversi hyytävän kylmä viima. Auringonlaskun helmiäisvärit punersivat Saanan ja Mallan rinteitä. Portaikon viereinen penkki houkutteli mennen tullen ihailemaan maisemia pitempäänkin, joten kello oli jo puoli yksitoista, kun viimein palasimme takaisin majapaikkaamme. Porukkamme nuorimmat, veljespari Joona ja Aleksi nousivat Saanan päälle jo aamupäivällä ja laskivat sitten tätinsä kanssa Norjan tullille.

Taukoja pälvillä

Aurinkoinen ja lämmin oli seuraavakin hellehiihtopäivä. Suurin osa porukasta meni bussilla Luontokeskukselle ja hiihti sieltä Tsahkaljärvelle ja kohti Saarijärveä. Allekirjoittanut hiihti siippansa kanssa Saarijärven ohi kohti Guonjarjohkan kämppää. Kelin sohjoonnuttua puolen päivän jälkeen käännymme satulan korkealta tienviitalta takaisin.

Lämmintä riitti. Vastaan tuli ruskettunut ahkiota vetävä paljasselkäinen miesporukka pelkät sortsit hiihtoasunaan.

Taukoja pidettiin variksenmarjapälvillä, eikä taukotakkeja tarvittu. Pisimpään ladulla viihtyi tänäänkin porukan nuorisojaosto, joka rantautui Saanan kiertonsa jälkeen vasta muiden jo ollessa saunomassa. Iltaohjelmana oli videoita Kilpisjärven kylän historiasta ja paikallisista merkkihenkilöistä: Lintu-Antista ja Kaijukasta.

Lumesta ei ollut puutetta

Aurinkoa riitti kolmannellekin hiihtopäivälle aamusta iltaan saakka. Sukset suunnattiin kohti Iso-Mallan rinteitä. Siilasjärven jälkeen aloimme nousta umpihangessa omatekoista latua loivasti kohti Mallajärveä. Lumesta Kilpisjärvellä ei ollut puutetta.

Hellehiihdon upein taukopaikka oli niin korkealla, että saatoimme ihailla jalkojemme juuressa syvää laaksoa ja sen takana kohoavia mustavalkoisia Norjan tuntureita. Hihattomassa puserossa tarkeni tauoillakin hyvin. Shortseissakin olisin voinut hiihtää, ellei pohkeitani olisi koristaneet auringon polttamat punaiset säärystimet. Niiden paranemiseen meni yli viikko.

Tauolla Joona ja Aleksi innostuivat lumisotasille. Evästauon jälkeen reitti nousi yhä ylemmäksi. Lumivyöryrinteen läheisyydessä nousimme varmuuden vuosi siksakaten rinteen turvallisimmasta kohdasta.

Kääntöpisteemme oli Norjan rajasta ilmoittava sininen kyltti Mallajärven rannalla. Paluumatkalla hanki upotti juuri sopivasti laskuissa, jotta vauhtia ei tullut liikaa. Kilpisjärven rannassa moottorikelkat olivat porkanneet ladun syville uomille, jotka olivat täynnä vettä. Tarkkana oli oltava, jottei kastellut jalkojaan.

Muuallakin olivat kelkat pilanneet latuja. Perillä odottivat majapaikan lämmin rantasauna, aurinkoinen kuisti ja viileä kirkasvetinen avanto.

Sade loppui heti ladulla

Viimeisenä aamuna ripsi vettä. Mutta se sade loppui heti, kun ladulle päästiin. Melkein kaikki lähtivät tänäänkin hiihtämään. Osa kävi kolmen valtakunnan rajapyykillä ja toiset vietiin bussilla tullille, josta he nousivat Saanajärvelle ja kiersivät Saanan.

Olivat lumet toki sulaneet ja sohjoontuneet ensimmäisestä aamusta, mutta latu kesti vielä hyvin. Ruokailun ja saunan jälkeen sonnustauduimme bussiin vähän ennen kolmea paluumatkaa varten.

Kiitos

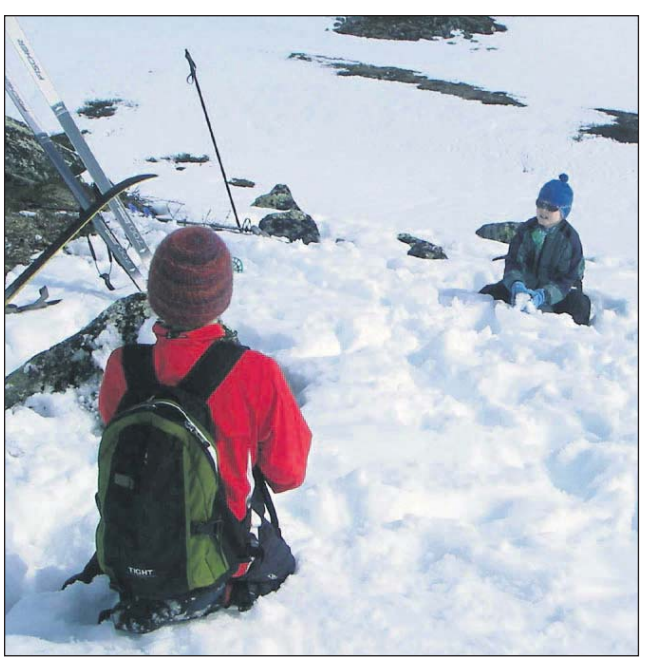
Kiitokset onnistuneesta retkestä oppaillemme Eeva-Kaisalle ja Ainolle sekä kaikille reippaille osallistujille!

Retkiporukkamme ikähaitari ulottui kymmenvuotiaista yli kuusikymppisiin. Toivottavasti ensi vuonna saamme mukaan vielä lisääkin nuorisoa.

Teija ja Leila

Owlan porukkaa tauolla Saanan majalla.

Porukan nuorimmat lumisotasilla Vapunpäivänä.

Owlan porukka hiihtää tasatahtiin kohti Norjan rajaa.

Njeallje juhannuksena Susikyrössä

Ootko kulkenut sä sadepilven alla veden virratessa pitkin vaatteitas?

Juhannusyönä Taivaskeron huipulla, vas. Ritva Härkönen, Raija Mononen, Jorma Kirjonen, Tuula Kirjonen, Helena Oranen, Pirjo Vainionpää, Airi Mironen, Lea Sarkeala, Kari Loponen ja Raija Härkönen. Kuvan otti Seija Peuha.

Njeallje vietti runsaan viikon 18.-27.6.08 Lapin kesän lumoissa Susikyrön maisemissa. Matkaan lähti 14 henkeä, ja suunnitelmiin kuului kulttuurikohteita, saamelaisuuteen tutustumista ja kulleroiden ihailua patikoinnin ohessa.

Sää ei suuresti suosinut, sadetta riitti lähes päivittäin, mutta siihen oli tyytyminen. Kulleroita nähtiin tien varrella paljonkin, mutta Susikyrön ympäristössä ne olivat vielä nupullaan.

Kulttuuria ja saamelaistietoutta

Menomatkalla pohjoiseen käytimme päivän Rovaniemellä ja tutustuimme Arktikumiin, jonka näyttelyissä esitellään pohjoisen elämää esihistoriallisista ajoista tulevaisuuteen sekä hienoja videoesityksiä revontulista ja Lapin vuodenajoista.

Nähtävää kyllä riittää vielä toisellekin käynnille. Kittilässä poikkesimme Särestöniemi-museoon, koska aika monelta se oli jäänyt näkemättä. Taitava opas kertoili Reidarista, hänen taiteestaan, elämästään ja kodistaan.

Arktikumin saamelaisnäyttelyn lisäksi Lappi-tietouttamme kartutti myöhemmin käynti Hetan kirkossa ja Tunturi-Lapin luontokeskuksessa Skierrissä päivänä, jolle sääennuste oli luvannut sadetta ja ukkosta, mikä sitten valitettavasti pitikin paikkansa.

Tutustumassa Hetan v. 1952 valmistuneeseen kirkkoon

Juhlallinen lipunnosto juhannusaattona, tehtävässä Erkki Kinnunen ja Mauri Kuitunen.

Juhannuksen taikaa

Aattoaamuna sataa ropisi, mutta siitä se pian kirkastui. Miesväki pystytti juhannuskoivut pirtin eteen, naisväki siivosi sisällä ja levitti rullalla olleet matot lattialle.

Klo 18 Suomen lippu nousi salkoon laulun säestämänä. Sen jälkeen lämpimään saunaan! Muutamalla kaukaa viisaalla yksilöllä oli aitosavolaiset saunavastat mukana eikä lappilaisista koivuista olisi vielä vastaksi ollutkaan.

Lähes koko joukko kapusi juhannusyönä Taivaskeron huipulle, missä sadekuuron ropistessa niskaan ja navakan tuulen hulmutellessa helmoja nautimme juhlajuoman jotakuinkin vikkelästi ja palasimme saman tien alas.

Paikallisesta lehdestä löytyi päivitetty versio vanhasta juhannustaiasta: Laita 9 eri kukkaa yöksi tyynysi alle, niin näet unessa, montako astetta Suomen keskilämpötila nousee seuraavan sadan vuoden aikana.

Kirkkaana iltana laavulla laulamassa.

Kultaisia kulleroita tien varrelta.

Tunturiin ja laavulle

Patikointia harrastettiin muinakin päivinä, Montellin majalle, Nammalakuruun ja Rihmakuruun asti, Ahovaaralle ja lähimaastoihin.

Ei meitä sää säikytellyt, ja olihan sitä kirkastakin välillä. Parina iltana saatiin istua aurinkoisessa illassa niemen laavulla makkaran ja tikkupullan paistossa ja laulettiin samalla kaikki mukana olleet laulu-vihkot läpi. Laavulta avautuva maisema oli huikaiseva, aurinko paistoi korkealta vielä keskiyön aikaan.

Kalastusta, korttipeliä ja muuta askaretta

Hauki on kala ja ahven myös, se nähtiin monena päivänä, kun savukalaa maisteltiin. Onneksi joukossamme oli kalastajia, niin että pääsimme näitä herkkuja syömään.

Monta sateista tuntia kului rattoisasti tuvassa Skip-boa pelaten sekä kasvi- ja eläinkirjoja tutkiskellen tai hyvässä seurassa keskustellen.

Jääleinikki.

Kilpisjärvellä kavtsilaisten kukkaretkellä

Reilut kymmenen vuotta sitten kävin Haltilla ja siellä tuskaillessani kivikkoista polkua, ajattelin etten sille polulle enää mene. Vaan meninpäs.

Oli heinäkuun viides päivä kun kolmentoista muun innokkaan kanssa ajoimme taksilla Norjan puolelle Didnojohkan polun päähän, rinkat selkään ja menoksi kohti Lossujärveä. Tulimme pienten lampien luo ja leiriydyimme.

Vasta toisena päivänä alkoi näkyä enemmän kukkia, varsinkin sammalvarpiota ja liekovarpiota. Karua sorapolkua ne runsaina reunustivat ja tulivat nyt tutuiksi. Ilman kukkiaan niitä tuskin huomaisi.

Pientä alkua

Ennen Lossujärveä oli muutamia muitakin tunturikasveja aivan kuin alkuesittelynä. Sää oli edelleen aurinkoinen kun aamulla lähdimme Urttasvaaran rinneniityille.

Tunturikasveja oli mutta useimmat olivat minikokoa sillä lumi oli lähtenyt vasta äskettäin ja melkoisia lumilänttejä oli vielä rinteillä. Niitä pitkin toisten mukana minäkin uskalsin nousta mielenkiintoisen pahdan luo ja sain nähdä omin silmin pahtarikon, lumirikon ja kallioisen.

Minua hämmästytti kuinka paljon oli ruusujuurta, lapin orvokkia, valkoista yökönlehteä ja närvänää, lähes joka askeleella. Oli paljon muitakin tunturikasveja, kaikki vain niin alkuvaiheessa mutta kukkaa kuitenkin puskivat ilmoille.

Toinenkin päivä kierreltiin seudulla kauniissa lämpimässä säässä. Yöllä porolauma tuli syömään uutta kasvustoa.

Illalla saapui toinenkin porukka, itikoitten innokas lauma nousi vasta silloin tunturiin.

Lumileinikki

Vaikeuksia ja voittoja

Lähdimme suoraan etelään kohti Altovaaraa ja se tiesi kivistä tietä, rakkaa koko matkan. Lounastauon vietimme järven rannalla yli 1000 m merenpinnan yläpuolella. Se oli vielä puoliksi jäässä. Sulassa osassa oli kuitenkin ihanasti kukassa kymmenittäin jääleinikkejä. Se sykähdytti.

Aurinkoinen sää, kirkas vesi ja kukat saivat kivisen maiseman hehkumaan omaa vihreää jäkäläänsä. Melkoiset taipaleet kuljimme lumessa, sää pilvistyi ja viileni niin että illan suussa leiriytyessämme jokainen kaiveli kaikki lämpimimmät vaatteensa ylleen. Teltan alla oli kummallista möykkelikköä. Lintuja oli kuitenkin pesimässä ja jääleinikkiä kukkimassa.

Tihkusateessa matka jatkui seuraavana aamuna kohti Guonjarvarria ja siellä ylhäällä ihailimme lapinvuokkoa ja kaunista karvakuusiota joka on kauniimpi luonnossa kuin kuvissa. Siellä opin myös sinirikon kunnolla kun sitä aiemmin oli nähty vain pieni mätäs.

Seutu oli kaiken kaikkiaan antoisa. Löysimme kahdestakin paikasta meille uutena arnikin, myös mätäsrikon, lapinnätän ja tunturilitukan. Me oktalaiset ja Hessu menimme Kuonjarjohkan kämpälle yöksi kuivattelemaan purossa kastuneita tavaroita. Matkalla sinne lähes haltioiduin jokivarren kukkaloistosta. Siellä ne olivat ehtineet täyteen loistoonsa ja todistivat Lapin lumoa.

Loppuhuipennus

Taival Saarijärven kämpälle olikin jo paluuta arkeen. Sääkin parani ja tavallisempia kukkia oli lohduttamassa kivikossa kulkijaa.

Uusi kukka-alue tuli vasta lähestyttäessä Saanajärveä. Sen etelään viettävällä rinteellä tuli kerrattua kukkien nimiä ja löytyihän sieltä kultarikkokin. Saanajärven päivätuvan seutu on oikein viehättävä.

Viimeinen kukkahurma koettiin laskeuduttaessa Saanan polkua Retkeilykeskukseen. Voi sitä kulleroitten loputonta pallomerta. Ne saivat tavalliset tunturikoivutkin näyttämään juhlapukuisilta, metsäkurjenpolvet korostivat niiden keltaisuutta ja juurella kukkivat ruohokanukat olivat kuin ihailijoiden parvi.

Kyllä kannatti kärsiä Saarijärven kivikkotaipaleet. Vaelluksen jälkeen saunassa keskustelimme kasvien tunnistamisen tarpeellisuudesta. Onhan se hauskaa tietää nimi ja hyvää aivojumppaa kaivella unohtunut nimi muistiinsa mutta kasvien viehkeydestä voi nauttia aina, ilman nimiäkin.

Teksti: **Liisa Haapalainen**
Kuvat: **Ilma Mustonen**

Lapinnätä

MYYDÄÄN

LAPIN RAANU
Mitat 180 x 65 sm. Vähän käytetty. Villaa.
Luonnonvalkolinen pohja, kirkkaat Lapin värit.
Ei sovi uuteen asuntoomme.
Lisäksi:
VAELLUS/MAASTOKENGÄT, no 43,
ECCO CORE-TEX, uudet. Maastokuvioidut pohjat.
Anja Auvinen, Tampere.
Puh. (03) 318066, 0400 629 475.

Tunturilatu - erätaitoja ja elämyksiä

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Tunturilatulaiset!

Susi-Talaksella pidettiin rakennus-ja peruskorjaustalkoot viikolla 31/2008. Talkooviikon tunnelmista tarkemmin kertoo Liisa Sotkamosta tässä lehdessä, Anna (11v.) Turusta on ottanut valokuvat.

Kämppätoimikunnan puolesta kiitän kaikkia, jotka olivat mukana näissä talkoissa, osa väestä kahden viikon ajan. Työ luonnisti hyvin ja paljon saatiin tehdyksi, ei kuitenkaan aivan kaikkea.

Korjaustyötä on vielä niin paljon Talaksella, että olisi hyvä jatkaa tekemättä jäänyt, ennakko-suunnitelman mukainen työ valmiiksi vielä ennen talvea.

Suunnitellusta poiketen järjestetäänkin Susi-Talaksella vielä tänä syksynä viikolla 36 (osin myös vk.37) vähän pienempimuotoiset talkoot (5-6 henk.) tai enemmänkin väkeä voi olla.

Talkoojärjestelyt viikolla 36 on Tunturilatu ry:n matkakorvaussäännön ja talkooruokailuohjeen mukaiset.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen Talaksen talkoisiin vk.36/08 :

Pekka Kallio p.050-527 2796
Paavo Kramsu p. 040-706 2764

Tämän lisäksi kämppätoimikunta järjestää suunnitelman mukaisesti talkoot Susi-Kyrössä viikolla 39/2008. Jo kaksi vuotta sitten aloitettu Kyrön peruskorjaustyö on tarkoitus saada tehdyksi ko.viikon aikana valmiiksi: mm. päärakennuksen kellarikerroksen peruskorjaustyö valmiiksi (aikaisemmin tehty 2/3). Keittokatoksen vesikate peruskorjataan, kaikkien rakennusten vesikourut peruskorjataan, piha-alueen kaiteita ja portaita korjataan, Aihkin terassin vesikatetta jatketaan, sisätilojen varustuksia parannellaan, käymälä ja jätehuoltoasioita nykyaikaistetaan, polttopuun hankinta ym.

Kämppäisäntä huolehtii talkootyöjärjestelyistä hankkimalla työkalut ja rakennustarvikkeet, sekä järjestää talkootyöruokailun ja hoitaa matkakorvausasian. Myös työnjohto ja opastus kuuluu kämppäisännän tehtäviin. Tunturilatu on hoitanut talkootyövakuutusasiat kuntoon.

Viikolle 39 on sisämajoitus Susi-Kyrön kiinteistöissä. Myös sauna ja lämmin vesi on käytettävissä peseytymiseen.

Tervetuloa talkootyöhön Susi-Kyröön.

Ilmoittautukaa ennakkoon järjestelyjen takia. Ottakaa mukaan varustus sateenkin varalle myös omia eväitä ja ruokailuvälineet tarvitaan.

Matkustaminen talkootyöpaikalle ja taas kotiin kimppakyydillä, omilla autoilla tai yleisillä kulkuneuvoilla.

Ottakaa yhteyttä allekirjoittaneeseen puhelimella tai sähköpostilla, jos on kysymyksiä talkootyöhön tai Tuntutiladun kämppiä koskevissa asioissa.

Ilmoittautuminen Susi-Kyrön talkoisiin:
Pekka Kallio p.050-527 2796
Lea Sarkeala p.0400-299956

Turku 17.08.2008
Pekka Kallio
kämppäisäntä

Aiun Uula

Kanssaihmiset

Muuan kansanedustaja oli peräpohjolassa, omassa vaalipiirissään pitämässä puhetilaisuutta. Lennokkaassa esityksessään tämä etupäässä kehuskeli omia aikaansaannoksiaan Arkadianmäellä. Kuulijakunta ei kuitenkaan vaikuttanut tyytyväiseltä, sillä salin perältä kuului tuon tuostakin Aiun Uulan kärkevä välirepliikki. Huomautukset saivat maakunnan edunvalvojan niskan vähitellen punottamaan ja harmistuneena hän päätti hieman näpäyttää huutelijaa.

- Se henkilö siellä salin perällä, joka on jatkuvasti kanssani eri mieltä. Oletteko itse tehneet mitään tämän maakunnan hyväksi, kysyi edusmies ylimielinen ilme kasvoillaan.

- Nah, olen mie, mie en äänestäny sua etuskuntaan, kuului Uula lyhyt selvitys ansioistaan.

Kerran sattui Aiun Uulan ajamaa autoa vastaan kapealla metsätiellä toinen auto, jonka kuljettaja ei suostunut peruuttamaan läheiseen tienhaaraan jotta sivuttaminen olisi voitu suorittaa. Osoittaakseen järkkymättömyytensä vastaantulija otti esille kirjan ja ryhtyi lukemaan.

Hetken mietittyään tilannetta Uula saapasteli lukijan luokse, koputti auton ikkunaan ja kysyi:

- Nah, sithen ko´oot lukenu ni lainaakko sithä mulleki?

Kirkonkylän raitilla tapasi Aiun Uula pitäjän kappalaisen. Tämä muisti Uulan perheen saaneen jälleen uuden jäsenen, joten hän halusi onnitella tapahtuman johdosta.

- Uulalle on Herra suonut niin runsaasti tuota perheonnea ja siunausta. Minä ja vaimoni olemme edelleenkin lapsettomia, vaikka olemmekin niin usein rukoilleet saadaksemme lapsen.

- Nah, tet oota käsittäny tän lapshomhan kyllä väährin, ei niithä lapsia rukkoilemhalla saaha. Mie voisin kyllä konsultoiha teittiä.

Rovaniemelle matkaavaan linja-autoon nousi tiepuolesta jokin etelästä tullut pesunkestävä punkkari. Kanssa matkustajat tietenkin kummaksuivat outoa leiskuvan väristä lateksitukkaista ilmestystä. Niin siinä sitten kävi että se joka ei kuulunut joukkon, pikkuhiljaa kypsyi ympäristön tuijotuksista ja tämä lannanmaan kukkanen purki viimein kiukkunsa lähinnä istuvalle Aiun Uulalle:

- Mitä v----a sääkin pappa luulet vahtaavas ?

- Nah, en tiiä vielä. Taian käyvä rovaniemellä kirjastossha kahtomassa, jos sää vaikkha oot se puuthuva renkhas ihmisen kehitykseshä, myönteli Uula.

- heikha -

Peuran Polun Raatejärven tuvilla hävityksen kauhistus

Pihtiputaan Suurijärveltä lähdettäessä Peuran Polun ensimmäiseksi yöpymispaikaksi toukokuun lehdessä suosittelemillani Raatejärven autiotuvilla vaeltaja tapaa hävityksen kauhistuksen. Tuvat ovat päällisin puolin asuinkelpoiset, mutta sinne on tuotu stereot ja pihamaa on mäyräkoiran nahkojen, särjettyjen pullojen ja oluttölkkien peittämä.

Jos matkassa on vain korkeintaan neljän hengen ryhmä, sellainen voi mainiosti majoittua viereiseen siistiin Koukkusen kotaan, jossa toimii jopa puuhuolto. Toinen vaihtoehto on lähteä matkaan Yölammelta ja kävellä suoraan Valkeisjärven leirintäalueelle Lestijärvelle. Viimeksi arvioin erheellisesti välit Suurijärvi-Raatejärvi ja Raatejärvi-Valkeisjärvi pariksikymmeneksi kilometriksi, kun todellinen matka lyhyintä polkureittiä on noin 13 kilometriä. Tällöin jää kuitenkin näkemättä sellaiset nähtävyydet kuin Jääkolun pyykki ja Nuorasen iki-ihana laavupaikka sekä poikkeamatta Mäntyjärvelle Raatejärveltä.

Kolmas vaihtoehto kiertää Raatejärvi on tulostaa osoitteesta karttapaikka.fi 1:40 000 ja halutessasi myös 1:16 000 kartta, jonka keskikohta on vaikkapa Reisjärven kunnassa oleva Pieni Hiisijärvi. Nyt voi suunnistaa kumisaappaissa kuivin jaloin Pienen Hiisijärven kautta Ison Hiisijärven lähellä olevalle10-petiselle siistille tukkikämpälle yöksi ja jatkaa siitä metsiä ja soita pitkin vaikkapa länteen Lummelammelle, jossa pääset taas Peuran Polulle.

Iloista vaellusmieltä!

Pentti Ruotsalainen
Pihtipudas

KIERRÄTYS JATKUU SUSIAISISSA

Login järjestämillä kesäpäivillä alkanut
retkeilytarvikkeiden kirpputori
jatkuu susiaisissa Janakkalassa.
Hinnoitella voit vapaasti, mutta ilmainen tavara vaihtaa varmemmin omistajaa.
Alppas perii myytävistä tarvikkeista 10 % välityspalkkion.

Terveisin Alppaslaiset

KAUPPA AVOINNA

Kaikki hyvät jäsenet ottakaa yhteyttä TL:n myyntiartikkeleiden tilausasioissa puh. 0440 644 247 ilt. tai viikonl. tai osoitteella Saarijärventie 7 A 3, 40200 Jyväskylä. Toimitus tapahtuu postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Tavaraa annetaan myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Porannahkainen kahvipussi 60-vuoden juhlaesine	30,00	204

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi (2) vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus on tehtävä TL:n johtokunnalle. Toimitus tapahtuu postiennakkona, karttojen, kämppäkorttien, käyttö- ja järjestyssääntöjen kera. Anomuskaavakkeita saa allekirjoittaneelta ja sihteeri Riitta Gerliniltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. ”vanhat jäsenet” maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 5 €/vrk/hlö, vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta kämppämaksua ei peritä.

Aihkin kämppämaksu on 15 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, häneltä saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen!

Syysterveisin!

Jaana Sorjonen

VIIKONLOPPUVAELLUS TUNTURILADUN SENIOREILLE

Tunturiladun retkitoimikunta järjestää ensisijaisesti tunturiladun seniorijäsenille suunnatun viikonloppuvaelluksen 3.-5.10.2008 Leivonmäen kansallispuiston alueella ja sekä siihen rajoittuvassa maastossa. Leivonmäki sijaitsee Päijänteen itäpuolella n. 40 km Jyväskylästä etelään ja 140 km Lahdesta pohjoiseen.

Vaellusta on kevennetty normaaliin vaellukseen nähden siten, että:

1. Vaellukseen osallistujat kantavat mukanaan ainoastaan vaelluspäivän aikana tarvittavat varusteet (päiväreppu, sisältäen mm. vaatetuksen ja ruoan).
   - Yöpymiseen tarvittavat varusteet siirretään autokuljetuksena yöpymispaikoille sekä reitin päätepisteeseen.
2. Yöpymisessä voidaan telttamajoituksen vaihtoehtona tukeutua ensimmäsenä yönä laavumajoitukseen (käytössä 6 paikkaa). Toisena yönä vaihtoehtoina ovat käytettävissä ”autiotupa-” tai jurttamajoitus.
3. Vaelluksen kokonaispituus on minimivcrsiossa 26 km ja siihen voidaan liittää toisena ja kolmantena päivänä 3 km:n lisälenkit.
4. Sauna on käytettävissä vaelluksen 2. yöpymispisteessä ja päätepisteessä.
5. Retken päätepisteessä järjestetään yhteisruokailu sekä autojen kujettajille kyyti autojen noutamiseksi lähtöpisteestä.

Kukin osallistuja vastaa omasta vaellusvarustuksestaan huomioiden yllä esitet kevennykset.

Osallistumismaksu vaellukselle on 25 € (12 osallistujaa), ja se sisältää seuraavat palvelut: Varusteiden siirrot (lähtö - yöpymispisteet - päätepiste), autonkuljettajien siirto päätepisteestä lähtöpisteeseen, veneen käytön toisena päivänä (Salmelan kanavan ylitys), sauna 2. yöpymispisteessä ja vaelluksen päätepisteessä sekä yhteisruokailu vaelluksen päätepisteessä.

Vaellus toteutetaan, jos ilmoittautuneita on vähintään 10 henkilöä. - Maksimi osallistujamäärä on 20 henkilöä. - Paikat varataan ilmoittautumisjärjestyksessä.

Vaelluksen suunnitteluun TL:n retkitoimikunnan lisäksi osallistunut Retki ja ohjelmapalvelu Maahisen Muki ja Mela, joka myös toimittaa vaelluksen kevennyksenä olevat palvelut.

Tietoja Leivonmäen kansallispuistosta löytyy metsähallituksen internet-osoiteesta: www.luontoon.fi

Lisätiedot ja ilmoittautumiset 22.9.2008 mennessä:

Matti Häppölä p. 050 490 3897 tai matti.happola@gmail.com

Kokouskutsu

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään
lauantaina 11.10.2008 klo 10.30
Rantalahden leirikeskuksessa, Rantalahdentie, 14240 Janakkala.

Sääntömääräisten syyskokousasioiden lisäksi kokouksessa käsitellään susisääntöjen muutosehdotus sekä Aihkin sääntöjen muutosehdotus.

Tervetuloa

Johtokunta

Tervetuloa Hämeeseen Tunturiladun
SUSIAISIIN JA SYYSKOKOUKSEEN
10.-12.10.2008

Tapahtumaa vietetään Rantalahden leirikeskuksessa Janakkalan kirkon läheisyydessä, Kuotolanjärven rannalla.

Ohjelma:

Perjantai 10.10.2008

18.00 -	Ilmoittautuminen alkaa, majoittuminen, seurustelua.

Lauantai 11.10.2008

08.00 - 09.00	Aamupala
09.00 -18.00	Arvauspolku
10.00 -	Lipunnosto ja avajaiset
10.30 - 12.30	Tunturiladun syyskokous
12.30 -	Syyskokouskahvit
13.00 -	Ulkoilua
16.00 - 19.00	Saunaan ja uimaan
16.30 - 18.00	Päivällinen
19.30 -	Susivihkiäiset, susiaiskahvit, illanviettoa, arpajaiset

Sunnuntai 12.10.2008

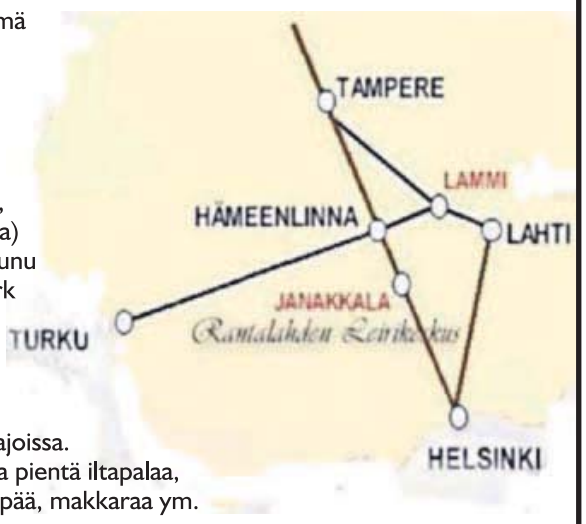
08.00 - 09.00	Aamupala
09.00 -	Aamun avaus
09.30 -	Susien kokous
10.30 -	Kotiseutuesitelmä
11.30 -	Keittolounas
12.30 -	Päättäjäiset

Osallistumismaksu: on 8 €,
joka sisältää tunnuksen,
saunan, ohjelman ja susiaiskahvit.
Majoitus: 1- 4 hengen huoneissa,
20 €/henk./vrk (ilman liinavaatteita)
Telttamajoitus ilmainen, asuntovaunu
tai asuntoauto sähköllä 10,00 €/vrk

Ruokailut:

Aamupala	5 €
Päivällinen	10 €
Keittolounas	6 €

Erikoisruokavalioiset ilmoittakaa ajoissa.
Perjantai-iltana mahdollisuus ostaa pientä iltapalaa,
myynnissä myös kahvia ja kahvileipää, makkaraa ym.
Ota oma kuksa susiaiskahville.

Maksujen suorittaminen: Maksut suoritetaan käteisellä paikan päällä.

Ajo-ohje:

Helsinki-Tampere moottoritieltä nro 3, risteys nro 22 rampista ylös, opaste Janakkala Turenki, käänny oikealle Turengintie nro 292 n. 200 m, sitten oikealla Santasillantielle, opaste Janakkala kk noin 4 km, kirkolta oikealle Rantalahdentietä 700 m.

Ilmoittautumiset: 28.09.2008 mennessä Marja-Liisa Mäki, puh. ilt. (03) 675 9061, 040 718 1719, tai sähköpostilla: marja-liisa.maki @ pp.armas.fi

Alppaslaiset toivottavat tervetulleeksi susiaisiin Hämeeseen!

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi

Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala,
Iitu Gerlin, Juhana Häme

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2008

Ilmestymisaikataulu 2008:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
4	**14. 11.**	**2. 12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista Marita Lassilalle puh. 09-4159 1116. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

RETKIMUISTIO 3/2008

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

RETKIÄ VUONNA 2008

Elokuu

16.8-24.8. Syysvaellus Kvikkjokista Sulitjelmaan — Owla

Alkusyksyn vaellukselle lähdemme Ruotsin ja Norjan suurtuntureille. Vaellus alkaa Kvikkjokin tunturiasemalta, josta lähdemme kohti Sulitjelmaa. Koko matkan vaellamme suurtuntureiden tuntumassa ja jäätiköiden läheisyydessä. **Ilmoittaudu Ainolle p. 040 770 6282 tai aino.hamalainen@oulu.fi**

30.8.-6.9. Vaellus Saariselän maisemissa — Owla

Ruskavaellus alkaa Nuorttin erämaasta Kemihaarasta, josta on tarkoitus vaeltaa Kiilopäälle. Ruska puhkeaa väriloistoon tuolla viikolla. Vaellus on telttavaellus. Kahdeksi viimeiseksi yöksi on varattu varaustupa ja retken päätteeksi Kiilopirtti. **Ilmoittaudu 30.7. mennessä Reinolle p. 040 5630 177 tai (08) 5302075.**

Syyskuu

11.-20.9. Tunturisusivaellus Kemiaarasta – Susi-Talakselle — Kavtsi

Katso erillinen ilmoitus.

Marraskuu

22.-28.11. Kaamosvaellus — Kavtsi

Retkialue: Kilpisjärvi – Tsahkaljärvi – Guonjarvankka- ? – Kilpisjärvi. Lisäksi tunturikäyntejä.
Vaellustapa: Lumitilanteesta johtuen patikoiden, suksilla tai lumikengillä ja varusteet ahkiossa.
Majoittuminen: Vaellustelttoihin 2 hengen teltta/ruokakunnin. Paikoin 2 yötä samassa paikassa.
Matkustustapa: Juna/linja-auto. Lähtö Helsingistä pe 21.11. ja paluu Helsinkiin su 30.11.
Vaelluksen outoudet: Pönttökahvit päivittäin.
Ilmoittautumiset 17.10. mennessä Kyösti Lamminjoki 040 594 3297 tai kyosti.lamminjoki@pp.inet.fi.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 7.11.2008 mennessä osoitteella:
Markku Salminen, Vuoritie 24, 04400 Järvenpää, puh. koti (09) 2919916, matkap. 040 548 4600, sähköposti: markku.a.salminen@ netti.fi

Retkitoimikunta

Trangian käyttöä tutkittiin suurella uteliasuudella.

Suuri luontoliikuntapäivä Kuhankuonolla

Euroopan kansallispuistopäivää vietettiin Euroopassa tänä vuonna ensimmäistä kertaa. Eurooppa sai ensimmäiset kansallispuistonsa toukokuun 24. päivänä 1909, silloin perustettiin yhdeksän kansallispuistoa.

Suomen ensimmäiset kansallispuistot perustettiin vuonna 1938. Varsinais-Suomen laajin ja monipuolisin on v. 1998 perustettu, pinta-alaltaan 29 km²:n suuruinen, Kurjenrahkan kansallispuisto. Alueella on maastoon merkatut Kuhankuonon retkeilyreitit.

Toukokuun päivää vietettiin kyseisenä lauantaina luontoliikunnan merkeissä mm. Kuhankuonon Kurjenpesän luontotuvan lähimaastossa. Paikka sijaitsee n. 40 km Turusta.

Yleisötapahtuman pääjärjestäjä oli Turun kaupungin liikuntapalvelukeskus. Liikuntapalvelukeskus oli järjestänyt linja-autokuljetuksen Turusta. Oli joukossa ihmisiä, jotka totesivat etteivät olleet koskaan käyneet Kuhankuonolla.

Kerhollamme oli tilaisuus esitellä omaa toimintaamme tiedotuspisteessä Kurjenpesän pihalla. Kerhon loue tykötarpeineen herätti kysymyksiä retkeilystä.

Kaunis, aurinkoinen poutasää innosti mm. monia perheitä ulkoilemaan ja tutustumaan paikkaan. Kuhankuonon ja Savojärven maisemissa oli opastettu luonto- ja linturetki, jossa tentattiin myös osallistujien luontotietämystä. Metsämatinea, kahden soittajan voimin, toteutettiin Kuhankuonon rajakiven kupeessa keskellä päivää.

Tunturikerho Logi järjesti luontopolun sekä pienemmille lapsille suunnattu kävynheittopisteen. Paikalla oli myös metsähallituksen edustus sekä paikallisia matkailuyrittäjiä. Ohjelmapuolella oli innostusta herättävä onkikisa Savojärven rannalta käsin. Suurta kiinnostusta kohdistui Turun Partiovarusteen pisteeseen missä piti arvioida neljän täyteen pakatun rinkan yhteispaino. Yllättävän vaikeaa vaikka moni oli rinkkaa vaelluksilla kannellut selässä. Paikallisradio teki hastatteluja eri pisteissä ja kertoi päivän tapahtumasta suorassa lähetyksessä. Hyväntuuliset ihmiset kiertelivät ja osallistuivat tapahtumiin, toivottavasti saivat innostuksen luontoliikuntaan.

Irkku

Tunturikerho Login toiminnan esittelypiste.

Kävynheitossa tarvittiin tarkkuutta.

Paikallisradio tenttamassa retkeilyn konkaria Pentti Yli-Kuivilaa.